

GROEIPIJNEN OP CAMPUS PROXIMUS

De Lijn schuift busfactuur door

Aan het begin van dit academiejaar verhuisden 450 informaticastudenten van de UCLL naar de nieuwe Campus Proximus in Haasrode. Praktisch loopt het mis: ontbrekende stoelen, te weinig bussen en slechte fietspaden.

MARGOT DE BOECK EN JASPER VAN LOY

Een busrit van het station van Leuven naar Campus Haasrode bedraagt 12 minuten buiten de spits. Toch is het niet uitzonderlijk dat studenten langer dan een uur nodig hebben om op de campus te raken omdat vele bussen vol zitten tijdens spitsuren en de chauffeur hen niet laat opstappen. Er is een capaciteitsprobleem, waardoor een verhoging van het aantal bussen noodzakelijk is.

Volgens een nota van de stad Leuven bedraagt het totale kostenplaatje voor het opvoeren van het aantal bussen naar Haasrode jaarlijks 250.000 euro. Door een aanpassing van de ringbus op de zaterdagregeling wordt 100.000 euro vrijgemaakt. De overige 150.000 euro moet van andere partners, zoals de stad, bedrijven en onderwijsinstellingen komen.

"Een aantal weken geleden zijn wij akkoord gegaan om een bijdrage te leveren om het aantal busverbindingen te verhogen," vertelt schepen van Openbare Werken Dirk Robbeets (sp.a). Het gaat om een bedrag van 25.000 euro. "In het begin hadden wij negatieve gevoelens. De overheid en niet de stad moet zorgen voor goede busverbindingen. Het is opmerkelijk dat de Lijn besparingen lijkt door te schuiven naar gemeenten en steden."

KU Leuven betaalt

Ook de werkgeversorganisatie VOKA draagt 50.000 euro bij. "Ik denk dat het heel uitzonderlijk is dat VOKA betaalt aan De Lijn," vertelt Robbeets. "Het ligt niet voor de hand dat wij geld moeten geven om bussen te laten rij-

den naar een bepaalde bestemming. Dat genereert op zijn minst enige verontwaardiging," geeft hij toe.

Opvallend is dat ook de KU Leuven een duit in het zakje doet. "Het bedrag van de KU Leuven is jaarlijks ongeveer 17.000 euro. Dat geld komt uit de middelen die de KU Leuven niet meer uitgeeft doordat de gratis buspas enkele jaren geleden betalend is geworden," licht vice-rector Studentenbeleid Rik Gosselink toe.

Gosselink bevestigt bovendien dat de toelagen van de KU Leuven en de stad niet eenmalig maar jaarlijks wordt betaald. De bedoeling is dat De Lijn in samenwerking met de partners (Stad Leuven, onderwijsinstellingen en het bedrijfsleven) een finale regeling voor de regio uitwerkt. "Het kan niet de bedoeling zijn dat bij elke uitbreiding van busbestemmingen de partners moeten opdraaien voor de financiële gevolgen van de uitbreiding," aldus de vicerector.

Er is nochtans geen enkele KU Leuvenstudent die lessen volgt op campus Proximus. "Dit is een gebaar van solidariteit, waarbij ons uitgangspunt is dat we alle Leuvense studenten

gelijk willen behandelen," vertelt Gosselink. "Als de KU Leuven morgen een campus buiten de ring zou plaatsen, verwachten we dat de onderwijsinstellingen gezamenlijk de kar trekken om een eenduidig signaal aan De Lijn te geven."

Volgens dezelfde nota zou ook de UCLL 50.000 euro moeten bijdragen. De stad lanceerde een voorstel om UCLL-studenten meer te laten betalen voor de studentenbuspas. De KU Leuven en Lucas Reintjens, voorzitter van de studentenraad UCLL op Campus Proximus, zijn geen voorstander van dat voorstel: "De UCLL is groot. Wat heeft iemand in Gasthuisberg eraan meer te betalen voor de campus waar hij nooit naartoe moet?" aldus Reintjens.

Delphine Ramon, mobiliteitsmandataris bij de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO), vindt dat UCLL een bijdrage moet leveren: "De UCLL heeft zelf gekozen een campus aan te kopen die moeilijk bereikbaar is. De hogere kost kunnen ze niet op hun studenten afschuiven."

Lees verder op pagina 9.

ONDERWIJS Eredocoraten

3

INTERNATIONAAL Erasmus resultaten

7

STUDENT Bart Swings op een missie

14

CULTUUR Ithaka loopt subsidies mis

15

Volgend academiejaar dalende kotprijzen

Volgens de jaarlijkse contractstudie van de Huisvestingsdienst KU Leuven is de gemiddelde kotenprijs min of meer gestabiliseerd. Een stijging van 12 maandencontracten gooit echter roet in het eten.

SIMON GRYPONPREZ EN
KAREL PEETERS

Elk jaar voert de Huisvestingsdienst van de KU Leuven een contractstudie uit. Op basis van een steekproef van 700 à 800 contracten berekent de universiteit zo onder meer de gemiddelde huurprijs.

Voor een kamer met basiscomfort binnen een 12 maandencontract betaal je gemiddeld 355,25 euro/maand. Voor hetzelfde contract maar voor extra comfort (met eigen douche, toilet of keuken) betaal je gemiddeld 459,25 euro/maand. De prijzen liggen lager bij de 10 maandencontracten. Daar betaal je voor een kamer met basiscomfort gemiddeld 324,3

euro/maand. De gemiddelde prijzen voor de kamers met extra comfort zijn niet bekend.

The 2 per cent

De gemiddelde stijging van de huurprijs ten opzichte van vorig academiejaar bedraagt 2 procent en komt overeen met de jaarlijkse indexering van de huurprijs. "Daarmee is de stijging van dit academiejaar ongeveer geneutraliseerd," aldus Ludo Clonen, diensthoofd Studentenhuisvesting van de KU Leuven. "In het begin van het huurseizoen hebben we

gezien dat verhuurders nog altijd hun prijzen opsloegen zoals ze gewoon waren. Nochtans was er in oktober wel al een overschot op de kotenmarkt: er stonden nog 1100 koten te huur op Kotwijs. Het jaar voordien waren dat er maar 350. "De prijsdaling ten gevolge van een overschot zal dus wellicht pas volgend academiejaar intreden," aldus Clonen. "Dat is onze hoop én verwachting."

Lees verder op pagina 8.

Opinie

Splinter

Sukkelaars of verkrachters

Angst voor vluchtelingen leeft bij veel Vlamingen. Dat moeten we durven toegeven. Ze zijn met zoveel, meneer. Ze komen onze jobs afnemen, meneer. Dat zijn moslims en die deuren niet, meneer.

Ik had onlangs een gesprek met zo'n angstige Vlaming, die zich verschool achter het eeuwige zinnetje "Ik ben geen racist, maar...". Om daarna letterlijk te zeggen dat geen enkele Arabische moslim te vertrouwen is en dat we ze allemaal moeten terugsturen.

Zijn angst heeft zeker rationele componenten. De vrees voor terugkerende IS-strijders tussen de vluchtelingen bijvoorbeeld. Die rationele angsten worden genoeg besproken in de politiek en de opiniëpagina's van kranten. De irrationele component komt echter veel te weinig aan bod.

Een groot deel van het probleem is dat we de vluchtelingen vooral kennen via de media. Daarin worden ze meestal afgeschilderd als slachtoffers of (potentiële) daders. Vluchtelingen zijn sukkelaars of verkrachters. Veel zit er niet tussenin en dat is niet eens zo onlogisch, want gewone verhalen zijn minder nieuwswaardig. Er zijn gelukkig uitzonderingen zoals het VIER-programma *De Bril van Martin*, maar ze zijn te schaars.

Dat we vluchtelingen uitsluitend belichten als een probleem, is het probleem.

Gelukkig zijn er initiatieven die de kloof tussen de bange blanke man en de vluchteling verkleinen. Onlangs was op het VRT-journaal te zien hoe een middelbare school in Ieper honderd asielzoekers had uitgenodigd. Om met elkaar te spreken, maar ook om samen te sporten en muziek te spelen. "Je ziet ze op tv, maar nooit in het echt. Je gaat die ontmoeting onthouden voor de rest van je leven," vertelt leerling Jannes op Focus-WTV.

Onder de noemer "Gastvrije Gemeente" bundelt de vzw Vluchtelingenwerk Vlaanderen honderden van dergelijke initiatieven. Er gebeurt dus zeker iets, maar het wordt veel te weinig belicht en ondersteund.

Vlaams minister van cultuur, Sven Gatz, steunde "Gastvrije Gemeente" in december... met een persberichtje. Zijn toespraak die hij toen hield, werd 57 keer bekeken op YouTube. Schrijnend en tekenend voor de ondermaatse politieke steun voor dergelijke projecten.

Het feit dat de politiek op dat vlak zelf weinig of geen initiatief neemt, noem ik nalatigheid of zelfs schuldig verzuim. Wat een belangrijk deel van het beleid zou moeten zijn, wordt overgelaten aan individuen of ngo's. Onbekend is onbemind, maar het is ook een voedingsbodemp voor meer angst en vijandbeelden. We zaaien nu de problemen van morgen.

De Ieperse school kan nochtans een schoolvoorbeeld zijn. Veel asielzoekers hebben tijd en veel jongeren zitten met vragen. Kortom, er is een grote vraag én een groot aanbod. Nu zou de overheid die markt moeten organiseren.

Het is zelfs nog mooier: ook de vluchtelingen zitten met veel vragen. Voor een deel krijgen ze daarop antwoord op de beruchte inburgeringscursussen, maar misschien kunnen onze jongeren ook helpen. Het moet verwarrend zijn om te horen dat onze maatschappij respect heeft voor vrouwen, maar dat een verkrachter wel vrijuit kan gaan en dat *Temptation Island* zo populair is.

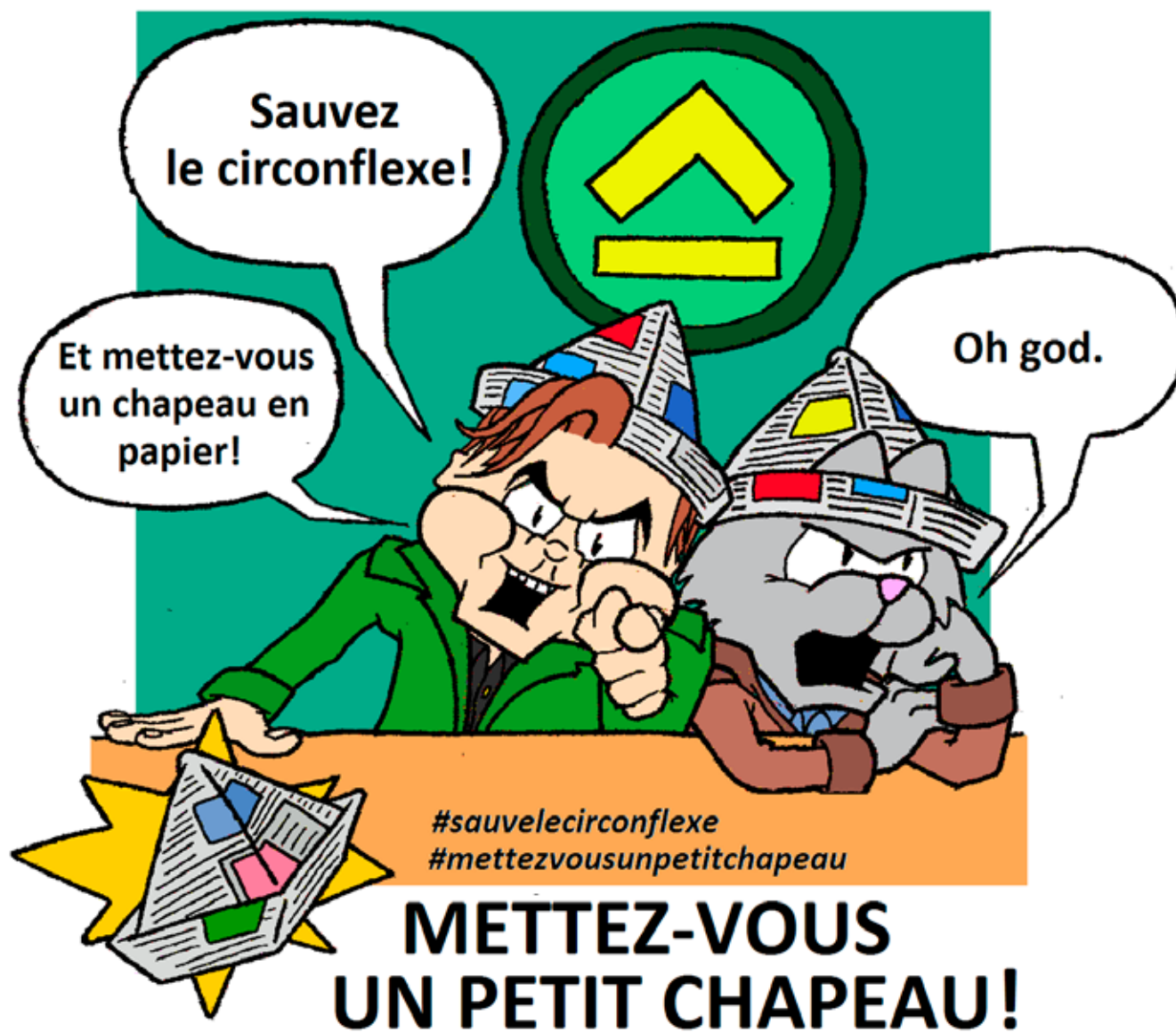
We hebben meer dan ooit nood aan dialoog, ook al is die in het begin in *Eigen Kweek*-Engels of met gebaren.

Beleidsmakers en journalisten, stop onze angst voor het onbekende en neem jullie verantwoordelijkheid. Help ons om zoveel mogelijk in contact te komen met de mens achter de vluchteling.

BRECHT CASTEL

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

Deze week werpt Christophe Weets een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Red hot

1995. Als een van de eerste studentenkranten krijgt *Veto* een website. Eentje met een witte achtergrond en wat http-links. Van lay-out of foto's is geen sprake, maar man, wat waren we onze tijd vooruit.

"Je kunt er niet meer omheen: het internet is *red hot*. *Veto* kon natuurlijk niet achterblijven en daarom vindt u vanaf deze week *Veto* op het wereldwijde web," staat er op de eerste voorpagina van dat jaar. Iets met nagel en kop, denk ik dan.

De volgende 21 jaren brengen voor *Veto* heel wat verbeteringen. Meer, grotere en bovenal diepgaandere edities rollen van de pers. Van zwart-wit naar kleur, van 8 pagina's naar 20, van knip- en plakwerk naar InDesign. In 2012 volgt een archief dat volledig digitaal te raadplegen is. Verandering lijkt zo wel de enige constante.

Ook drie sites passeren de revue. De laatste komt ondertussen wat gedateerd over. Vandaar dat we op 12 februari een nieuwe site lanceren. Deze keer eentje met

foto's, video's, tweets, Instagram en nog heel wat meer. Specifieke aandacht gaat uit naar campusnieuws. Ook hebben we sinds dit jaar een redacteur Digitaal die het online-gebeuren coördineert.

Hoe goed de site is, mag u zelf oordelen op *veto.be* vanaf vrijdag 19u. Wij zijn alvast overtuigd. Een artikel dat enkel verteld wordt met zwarte letters op gedrukt papier spreekt mensen niet meer aan. De mogelijkheden om een verhaal te vertellen zijn eindeloos. Die niet aangrijpen, doet de inhoud oneer aan.

En aan inhoud geen gebrek. U leest deze editie over huurprijzen in de jaarlijkse contractstudie van koten (zie p. 8). Over het patroonsfeest en het nut van eredoctoraten (zie p. 3). Over legeristische proffen (p. 12) en een kunstenfestival dat subsidies misloopt (p. 15). Over waarom Johan Heldenberg weigert zichzelf een kunstenaar te noemen (zie p. 20). Over wat de mobiliteitsproblemen aan campus Proximus nu

precies inhouden (zie voorpagina). En zoals steeds veel meer.

Elke week opnieuw brengen vrijwilligers zoveel nieuws. Het blijft verbazen. Zolang medewerkers in *Veto* een mogelijkheid herkennen om hun kritische geest de vrije loop te laten, zal deze krant blijven floreren. Nieuwe site of niet.

Dat gezegd zijnde, een krant die stilstaat is een krant die sterft. Wijze woorden van een van mijn voorgangers. Ik ben dan ook ongenegen trots op deze nieuwe site. Niet per se omdat we niet zonder kunnen, maar omdat het symboliseert wat *Veto* uniek maakt: een bende vrienden die als vrijwilligers wekelijks zaken verwezenlijken die vanop afstand absurd lijken.

Zo hoort het.

RODERIK DE TURCK

Hoofdredacteur van deze krant. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

KU LEUVEN REIKT 5 EREDOCTORATEN UIT

“Zinvol, maar niet noodzakelijk nuttig”

Op 10 februari reikt de KU Leuven tijdens haar patroonsfeest vijf eredoctoraten uit. Het nut van die eredoctoraten blijkt niet altijd even duidelijk.

TEKST NAOMI BONNY
FOTOS NIEUWSDIENST KU LEUVEN, MARCUS BLEASDALE - HUMAN RIGHTS WATCH(2), HALLBAUER & FIORETTI (4),

Naar aanleiding van Maria Lichtmis op 2 februari reikt de KU Leuven op 10 februari vijf eredoctoraten, waaronder één gedeeld, uit. Dit jaar gaan die naar Alessandro Baricco, Peter Bouckaert, Anantha Chandrakasan, Emmanuelle Charpentier, Jennifer A. Doudna en Carrie J. Menkel-Meadow. Drie van die vijf gaan naar uitzonderlijk wetenschappelijk onderzoek en twee naar personen van een uitzonderlijk maatschappelijk belang.

“Je moet de uitreiking van eredoctoraten eerder zien als een traditie en de viering van het patroonsfeest”

IRIS RADEMAEKERS,
HOOFD PROTOCOLDIENST KU LEUVEN

In zijn boek *Een stad op de berg* beschrijft Letterendecaan Jo Tollebeek in 2008 de uitreiking van eredoctoraten als een soort van identiteitsvorming voor de KU Leuven.

“Sowieso zijn het mensen die ergens bij het profiel en de opdrachtverklaring van de KU Leuven aansluiten en ons gedachtegoed volgen,” legt rector Rik Torfs uit. Volgens Tollebeek zorgt precies dat regelmatig voor spanningen. “De universiteit duidt een persoon aan die voor bepaalde waarden staat. Maar juist omdat het over bepaalde waarden gaat, kan er ook altijd discussie zijn”, aldus Tollebeek.

Selectieprocedures

Die identiteitsvorming speelt bijgevolg ook een rol in de toekenning van die eredoctoraten. De verschillende wetenschapsgroepen schuiven elk hun kandidaten naar voor. Ook de studenten mogen sinds dit jaar, via de Studentenraad KU Leuven, kandidaten op de lijst zetten.

Die lijsten worden verwerkt door een commissie, die dan de uiteindelijke gegadigden doorspeelt aan de Academische Raad. Die laatste keurt de ultieme selectie al dan niet goed. Het is dan ook vooral in die adviescommissie dat de beslissingen worden genomen en bijgevolg de profilering gebeurt.

“Uiteraard is het de universiteit die een eredoctoraat uitreikt, dus is het onvermijdelijk dat dat aan-

sluit bij het gedachtegoed van de universiteit. Maar dat wordt niet neergeschreven en is dus niet rigide.” aldus André Van de Putte, voormalig voorzitter van de commissie “Toch is het onvermijdelijk dat het gaat over waarden waar de KU Leuven achter staat. Dat geldt zeker a fortiori voor de eredoctoraten uit algemeen maatschappelijk of algemeen cultureel belang.”

Naast de individuele profielen wordt ook nog rekening gehouden

dacht, maar het hoofddoel is natuurlijk om mensen te bedanken voor wat zij hebben bijgedragen in hun eigen domeinen.”

Rector Torfs ziet het hele gebeuren dan weer als een soort *communitybuilding*. Speciaal daarvoor liet hij de viering van de eredoctoraten verplaatsen naar de eerste lesweek van het tweede semester, hoewel het patroonsfeest zelf tot vorig jaar in de lesvrije week werd gevierd. “Ik vond dat jammer, want daardoor waren er in het verleden nauwelijks studenten aanwezig. Ook het ATP had dan een vakantiedag. Hoewel het juist een soort algemene viering moeten zijn waaraan iedereen participeert. Daarom hebben wij ook alle personeelsleden en alle studenten uitgenodigd.”

Mise-en-scène

Maar wegen de kosten van die festiviteiten wel op tegen de baten? Volgens Rademaekers is het niet altijd opportuun om te zoeken naar tastbare voordelen, hoewel er altijd mogelijkheden gecreëerd worden om op termijn voordelen uit een relatie te halen. “Je moet de uitreiking van eredoctoraten eerder zien als een traditie en de viering van het patroonsfeest.”

“Moeten eredoctoraten per se

“Juist omdat het over bepaalde waarden gaat, kan er ook altijd discussie zijn”

JO TOLLEBEEK,
DECAAN LETTEREN

Networking

Naast identiteitsvorming zijn eredoctoraten ook een soort van networking tussen verschillende instanties. Relaties worden aangehaald en verstevigd. Zo ging rector Torfs vorig jaar naar een aantal universiteiten in Boston om daar, onder andere van een eredoctor van de KU Leuven aan Harvard, te leren van hun “*good practices*” en gaf eredoctor Philippe Claudel in de bibliotheek van Leuven een lezing uit zijn toen nog onuitgegeven werk.

Toch merkt Rademaekers op dat relaties opbouwen maar een kant van de zaak is. “We komen op die manier ook positief in de aan-

iets opleveren?” vraagt Vandeputte zich af. “Dat is nu eenmaal een van die zaken die zin hebben, maar niet noodzakelijk nuttig zijn, waar de wereld vol van is.” Ook voor Van de Putte is de voornaamste betekenis dat de KU Leuven iemand eert die in een bepaald domein uitstekende prestaties heeft geleverd.

Jo Tollebeek ziet in het gebruik van eredoctoraten in ieder geval een interessante en traditionele PR-strategie van de KUL. “De eredoctoraten vormden doorheen de tijd een spannende geschiedenis omdat die te maken heeft met de hele mise-en-scène van de universiteit, haar veranderende waardenpatronen inbegrepen.”

Eredoctores

1 Alessandro Baricco

Promotor: Bart Van Den Bossche

Gekozen vanuit: Academische Raad

Verdienste: Italiaans auteur en cultuureriticus die met zijn filosofische ideeën een brug weet te slaan tussen de academische wereld en de culturele.

2 Peter Bouckaert

Promotor: Cedric D'hondt

Gekozen vanuit: Studentenraad KU Leuven

Verdienste: Belgische mensenrechtenactivist, topman bij Human Rights Watch als *emergencies director*. Is verantwoordelijk voor het antwoord van HRW op grote crisissen voor de mensenrechten.

3 Anantha Chandrakasan

Promotor: Michiel Steyaert en Wim Dehaene

Gekozen vanuit: Wetenschap en technologie

Verdienste: Gerenommeerde professor aan Cambridge en het Massachusetts Institute of Technology. Staat aan het hoofd van de onderzoeksgroep elektrisch ingenieur en computerwetenschappen van het MIT.

4 Emmanuelle Charpentier & Jennifer A. Doudna

Promotor: Wim Robberecht en Ludo Van Den Bosch

Gekozen vanuit: biomedische wetenschappen

Verdienste: Twee gerenommeerde biologen die een methode ontwikkelden om specifieke DNA-sequenties te kunnen scheiden.

5 Carrie J. Menkel-Meadow

Promotor: Alain Laurent Verbeke, Martin Euwema en Koen Matthijs

Gekozen vanuit: humane wetenschappen

Verdienste: Rechtstgeleerde aan de Universiteit van Californië, gespecialiseerd in dispuutenbeslechting en publiek recht.

Onderwijs

Onderwijs kort

Studenten Architectuur bouwen grootste ijsbrug

25 studenten architectuur van Sint-Lucas Gent, een campus van de KU Leuven, vertrokken samen met een aantal studenten van de Technische Universiteit van Eindhoven en de UGent in januari naar Finland. Zij gaan daar mee bouwen aan de grootste ijsbrug van de wereld. De brug zal 35 meter lang zijn en een auto van 2000 kilo kunnen dragen. Het ontwerp is van Leonardo Da Vinci.

Naast de brug gaan de studenten ook een aantal paviljoenen en sierelementen, ook in ijs, bouwen. Die paviljoenen zijn ontworpen op de campus in Gent. De studenten bouwden vorig jaar de Sagrada Familia na in ijs.

Smeltwater stijgt bij bewolking

Wolken spelen een grote rol bij het smelten van de Groenlandse ijskap. Een bewolkte dag vergroot de hoeveelheid smeltwater van de ijsmassa met een derde, vergeleken met een onbewolkte dag. Dat is de conclusie van een internationale studie onder leiding van de KU Leuven.

Dat is belangrijk, omdat de Groenlandse ijskap op Antarctica na de grootste ijsmassa ter wereld is. De ijskap verliest steeds meer massa, wat de zeespiegel steeds sneller doet stijgen.

Wolken hebben twee verschillende effecten op de ijskap. Ze doen bij sneeuw-

val de ijskap rechtstreeks aangroeien, maar houden ook boven het aardoppervlak de warmte vast, waardoor het ijs sneller smelt.

Hoewel tijdens heldere, koude nachten een deel van dit smeltwater weer kan bevriezen, bestaat er een kans dat de huidige klimaatmodellen de hoeveelheid smeltwater onderschatten.

Buitenspel beter inschatten

Onderzoek toont aan dat onervaren assistent-scheidsrechters in een onzekere buitenspelsituatie vaak te snel afvlaggen en onterecht buitenspel aangeven. Koen Put, onderzoeker van de Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen van de KU Leuven, onderzocht enkele technieken om hen gericht te helpen trainen op het correct inschatten van dergelijke situaties. Zo meldt een persbericht van de KU Leuven.

Put gebruikte onder andere een online trainingstool waarbij assistent-scheidsrechters direct feedback krijgen, maar ook 3D-simulaties. Put dreef in zijn onderzoek enerzijds de trainingsintensiteit van assistent-scheidsrechters op en anderzijds de snelheid van buitenspelclips. Ook dat gaf positieve resultaten.

Die technieken kunnen een meerwaarde geven aan de discussie rond *video refereeing*. Mogelijk kunnen ze ook nuttig zijn in trainingsessies voor andere beroepen waarbij stress, tijd of onvolledige informatie een grote rol spelen, zoals bij piloten. (kdb)

SID-IN SEIZOEN VAN START

"Scholieren doorprikken holle praat op SID-ins"

Februari is traditioneel het seizoen van de Studie Informatie Dagen (SID-ins). Voor de één zieltjeswinnerij, voor de ander een handige informatiebron over het Vlaamse hoger onderwijs-landschap.

SIMON GRYMOPREZ

SID-ins zijn ware onderwijsmarkten. Hogescholen en universiteiten uit het Vlaamse onderwijslandschap komen er hun opleidingen aanbieden voor middelbare scholieren uit de derde graad. De organisatie ligt bij de Vlaamse Overheid, die de SID-ins faciliteert en financiert.

"Het is niet de bedoeling zo veel mogelijk studenten aan te werven"

KRISTIEN QUINTIENS,
ADVISEUR
ONDERWIJSCOMMUNICATIE
KU LEUVEN

"Wij moeten inderdaad zelf niets bijdragen," vertelt Isabelle Van Geet, directeur van de dienst Marketing van de KU Leuven. "Van zaalprijzen tot wifi, de Vlaamse Overheid neemt de kosten van die organisatie volledig op zich. Het enige dat de universiteit geld kost, zijn de transportkosten."

Natuurlijk moet de universiteit ook een berg brochures en folders voorzien. "Die maken we natuurlijk niet uitsluitend voor de SID-ins," weet Van Geet. "Een aantal instellingen, zoals bepaalde hogescholen, werken soms met gadgets, maar het gebeurt zelden. Vroeger was dat zelfs verboden."

Praatjes

Welke meerwaarde bieden de SID-ins voor scholieren die weldra een studiekeuze moeten ma-

ken? "Het is een heel groot voordeel voor de scholieren om naar de SID-ins te gaan, omdat ze een globaal beeld krijgen van het Hoger Onderwijs in Vlaanderen," weet Kristien Quintiens, adviseur onderwijscommunicatie aan de KU Leuven. "Het aanbod is heel groot en kan ook wel overweldigend zijn. Tegelijk is het nodig dat leerlingen zich grondig en breed informeren."

Geen simpele zieltjeswinnerij vindt Quintiens. "Het is zeker niet de bedoeling om zo veel mogelijk studenten aan te werven, het is de bedoeling scholieren zo duidelijk mogelijk te informeren. Elke informator van de KU Leuven die op de SID-ins aanwezig is, staat daar met die instelling, of zou dat toch moeten doen."

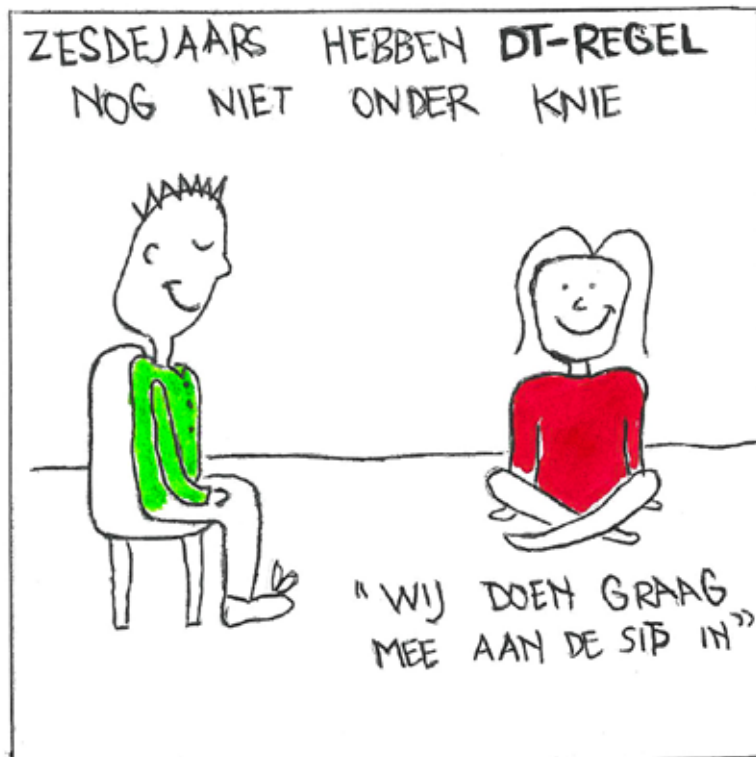
Dat de keuze van scholieren zou afhangen van de eloquentie van een vlotte informant, wuift Van Geet weg. "De ene informant zal inderdaad overtuigender zijn dan de andere, maar die jongeren zijn verstandig genoeg om kritisch te zijn en laten zich niet doen. Ik denk dat jongeren holle praat op

de SID-ins echt wel doorprikken."

Scholieren zijn gewoon tot zeer tevreden over SID-ins

Volgens Van Geet ligt de focus op de opleidingen, niet op de instellingen. "We staan daar geen praatje te verkopen over het verschil met andere instellingen, we spreken gewoon over de opleidingen. Dat is trouwens ook wat de scholieren vragen."

Diezelfde scholieren lijken alvast enthousiast. Uit een tevredenheidsenquête uit 2013 blijkt dat de scholieren, waarvan 83% uit het ASO en het TSO, gewoon tot zeer tevreden zijn over het aanbod op de SID-ins. Samen met de opendeurdagen scoren ze dan ook bijzonder hoog in de categorie 'belangrijkste informatiebronnen'.

CARTOON Margot De Boeck

WWW.CUYTHOEK.BE

OVER 100 BEERS

CANTUS HALL

FREE WIFI

NICE MUSIC

KITCHEN FROM 11 AM TILL 9 PM

PROBABLY THE BEST SPAGHETTI IN TOWN
ONLY 8 EURO

BURGERS IN SEVERAL WAYS

KAPUCIJNENVOER 5 LEUVEN

INFO @ CUYTHOEK.BE

016.887656

Onder de loep

MAMSIE zoekt mee naar betere planeet dan Mars

MAMSIE

De toekomst van morgen wordt steeds vaker bepaald door het onderzoek van vandaag. Tijd om te kijken wat de knappe koppen van deze universiteit onder de loep nemen.

Star Wars doet velen dromen van een trip naar de ruimte. Er zijn miljarden bewoonbare planeten in ons melkwegstelsel. Het nieuwe onderzoeksproject MAMSIE brengt die planeten mee in kaart.

MARGOT DE BOECK

“Mars koloniseren is niet moeilijk, dat is vooral een kwestie van investeringen,” vertelt Conny Aerts, sterrenkundige aan de KU Leuven. “Maar ik zou er voorlopig niet naartoe gaan, want er zijn veel betere kandidaat-planetten om op te wonen.”

Eerder behaalde Aerts met het European Research Council (ERC) een prestigieuze beurs binnen waarmee ze observaties deed naar de bevingen van sterren. Die metingen wil ze met een tweede beurs ter waarde van 2,5 miljoen euro van de ERC in theoretische stermodellen gielen.

“Het project is gekoppeld aan een jonge onderzoeksgroep in Newcastle. Daar heeft een onderzoeker toegang tot een supercomputer van de NASA. Dat is het riskante aspect van mijn project: ik ben voor de toegang tot de computer afhankelijk van haar,” licht Aerts toe.

Tot nu toe bestaan uitsluitend eendimensionale modellen van sterren om sterevolutie te begrijpen. Collega-sterrenkundige aan de KU Leuven Leen Decin licht toe: “Bij eendimensionale modellen worden grootheden beschreven in functie van één coördinaat, maar in se heb je drie coördinaten nodig. Vergelijk het met de plaatsbepaling op de aarde: boven en onder, links en rechts, voor- en achterkant. Met drie coördinaten neemt de rekentijd wel enorm toe.” Daarvoor zijn dus de zeer

krachtige supercomputers nodig, waarover de KU Leuven zelf niet beschikt.

“Er zijn veel betere kandidaat-planetten dan Mars om op te wonen”

CONNIE AERTS,
COÖRDINATOR MAMSIE
Columbus

Een 3D-model van een ster klinkt niet als iets wat mensen zich gretig in de Media Markt zullen aanschaffen. Aerts vertelt: “Dat gaat om fundamenteel onderzoek dat puur door nieuwsgierigheid gedreven is.” Al maakt het haar onderzoek niet minder relevant. “Onderzoek duidt aan dat jongeren het meest geprikkeld zijn door de vraag of er buitenaards leven is,” vertelt ze.

Stermodellen spelen een cruciale rol in sterrenkundig onderzoek. Aerts licht toe: “Als je wil weten of er leven kan zijn op planeten, moet je weten hoe de moederster leeft. De bewoonbare zone rond een ster hangt af van de temperatuur van de moederster. Hoe kouder een ster, hoe dichter de bewoonbare planeten bij de ster zullen liggen. De planeten hebben daarnaast een

atmosfeer nodig om de sterrenstraling goed te filteren. Om die zaken af te leiden hebben we 3D-stermodellen nodig.”

Toch is een massale volkshuizing naar een andere planeet nog niet voor morgen. Met de huidige ruimtevaarttechnologie ligt de dichtstbijzijnde exoplaneet op 150.000 jaar vliegen. Aerts blijft optimistisch: “We weten nog niet hoe we er raken, maar Columbus wist dat ook niet toen hij naar Amerika vertrok.”

Mamaatje

MAMSIE is een acroniem voor “Mixing and Angular Momentum transport of massive stars”. Dat acroniem is niet helemaal toevallig gekozen: de onderzoekster heeft zich laten inspireren door de koosnaam die haar twee kinderen haar geven.

“Ik heb het niet kunnen laten er een feministisch trekje aan te geven. Het is niet makkelijk om een academische loopbaan te combineren met kinderen en ik wil gelijke kansen voor iedereen. Een voetnoot in de aanvraag geeft aan dat het een verwijzing is naar mijn kinderen en naar het rolmodel dat ik heb willen spelen. Dit is voor een deel een familieproject,” geeft Aerts toe.

Vrouwen lijken het goed te doen in de Belgische sterrenkunde. Op hetzelfde departement haalde ook haar collega Decin een *consolidator grant* binnen bij het European Research Council. “Aan de KU Leuven zijn we momenteel succes-

“Naar de dichtstbijzijnde exoplaneet is het 150.000 jaar vliegen” vertelt Conny Aerts, coördinator MAMSIE **Persfoto**

vol in het krijgen van beurzen. Ook de vrouwen doen het goed in heel België,” beaamt Decin.

Doordat technologische toepassingen in het domein van de sterrenkunde veel minder voor de hand liggen, zijn beurzen als die van het ERC essentieel. “Het is niet

evident om vanuit ons nieuwsgierig gedreven onderzoek snel een toepassing te bedenken voor de industrie. Laat staan aan een patent te denken, maar dat hoeft ook niet,” meent Aerts. Op je 3D-model van een ster in de Media Markt moet je dus voorlopig niet rekenen.

Jonge wolven strijden om stem van jongelingen

16 februari is het zover, dan organiseert 11.11.11 voor de tweede maal op rij haar Jonge Wolven-debat, een debat voor en door jong Vlaanderen.

NORA SLEIDERINK

Jeroen Van Horenbeek, politiek journalist bij *De Morgen*, is moderator van dienst, maar ook het publiek kan actief deelnemen via twitterwall en de hashtag #jongewolven. Na afloop kunnen de aanwezigen zelfs een glas gaan drinken met de debatterende politici.

Ook zij kunnen dus de jonge wolven in de politiek, van alle uithoeken van het spectrum, het vuur aan de schenen leg-

gen. Ditmaal gebeurt dat met de onderwerpen klimaat en migratie.

Hot topics

Flor Didden, medewerker van 11.11.11, verklaart de keuzes voor die twee thema's. “De focus op klimaat en migratie is er enerzijds vanuit de actualiteit, want die thema's zijn nu *hot topics*,” zegt hij. “De conferentie van Parijs, de vluchtelingencrisis... Jongeren zijn daar erg mee begaan.”

Maar het zijn ook bij uitstek thema's van de toekomst. “Net daarom is het belangrijk dat jongeren weten wat de beleidsmakers van morgen daarover denken,” aldus Didden. Geen polariserende onderwerpen, maar toch wel voer voor een levendig debat tussen links, rechts en alles daartussen.

Jong

11.11.11 mikt op een jong publiek. “Niet voor niets werd gekozen voor de studentenstad Leuven,” zegt Didden. De organisatie wil namelijk duidelijk maken dat de jonge garde niet enkel bezig is met het bestrijden van armoede, maar ook van onrechtvaardigheid in het algemeen.

“Beleidsbeïnvloeding is een belangrijk middel voor duurzame ontwikkeling,” legt Didden uit. “Jonge mensen informeren is essentieel, want zij stippen het beleid van morgen uit.”

Dat laatste beaamt Renate Hufkens. Zij is een van de deelnemers aan het debat en parlementslid in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en gemeenteraadslid in Leuven voor de N-VA. “Aangezien jongeren de politiek van morgen bepalen, is het belangrijk dat ze correct en uit eerste hand

worden geïnformeerd,” aldus de 31-jarige politica.

Maar jongeren kunnen andersom ook politici beïnvloeden tijdens zo'n debat. “Door pertinente vragen worden wij als politicus gedwongen een vinger aan de pols te houden.”

“Als NV-A hebben wij bijvoorbeeld een zeer goed draaiende jongerenwerking en dus heel wat geëngageerde vrijwilligers. Ik zou dus niet echt durven zeggen dat er desinteresse leeft bij de jeugd,” verzekert Hufkens. Maar het kan natuurlijk altijd beter. “Net daarom is het aan ons, politici, om jongeren warm te maken en terug een positief beeld te scheppen van de politiek.”

Inschrijven is gratis en kan via de website www.11.be/item/jonge-wolven

Internationaal

IMPACT VAN TERRORISME OP DE UITWISSELINGSPROJECTEN IN BRUSSEL

Internationale studenten zijn er gerust in

De Brusselse link met de terroristische aanslagen in Parijs bezorgde onze hoofdstad al heel wat imagoschade. De internationale studenten laten zich niet intimideren.

NAOMI BONNY

Exacte cijfers zijn moeilijk te achterhalen omdat de meeste instellingen die cijfers nog niet vrij kunnen geven voor het jaar 2016. Toch is er wat betreft studentenaantallen over het algemeen geen grote breuk te merken met het voorbije jaar. Dat komt onder meer door het feit dat de meeste aanvragen al waren ingediend voor de aanslagen plaatsvonden.

“Toen de annulaties binnenkwamen, hield ik mijn hart vast. Uiteindelijk is het bij twee gebleven”

REBECCA RAMPENBERG,
MEDEWERKER INTERNATIONALISERING
CAMPUS BRUSSEL

Niet veel studenten annuleerden hun geplande uitwisseling. Rebecca Rampelberg, medewerker van de dienst Internationalisering en Diversiteit van de KU Leuven op campus Brussel, heeft weet van twee annulaties door Erasmusstudenten. Slechts één van die twee viel uitsluitend te wijten aan het terreuralarm. “Toen die annulaties binnenkwamen, hield ik even mijn hart vast. Uiteindelijk is het bij die twee gebleven.”

Toch merkt de president van ESN Brussel, Mattia Balloni op dat de groep Erasmussen stuk kleiner is dan vorig jaar. “Er is echter geen reden om aan te nemen dat dit een rechtstreeks gevolg is van de terreurdreiging of de negatieve berichtgeving rond Brussel,” aldus Balloni.

Voorzorgsmaatregelen

Speciale voorzorgsmaatregelen om het imago van Brussel te beschermen zijn er niet echt geweest. Wel ging er extra aandacht naar de communicatie met studenten die in Brussel leefden.

“Vanuit het management kwamen er regelmatig e-mails met informatie voor studenten, wij vertaalden die dan of zorgden voor nog net iets meer duiding,” vertelt Stefanie Derks, mobiliteitscoördinator bij Odissee Campus Brussel. “Wij stuurden die info dan ook nog rond naar hun privé e-mailadressen en op onze facebookpagina. Dit zorgde ervoor dat de internationale studenten zich niet in de steek gelaten voelden.”

I don't care

Donderdag 4 februari ontving ESN Brussel de groep nieuwe Erasmusstudenten in Brussel. Voorzitter van de organisatie, Mattia Balloni, zegt zelf geen ongeruste vragen gekregen te hebben van buitenlandse studenten.

“Dat kan natuurlijk ook omdat onze organisatie de contactgegevens van de studenten niet op voorhand ter beschikking heeft. Wij hebben voor hun verblijf in Brussel enkel informele contacten via Facebook. Vragen die we langs deze weg krijgen, zijn vooral van praktische aard, zoals de zoektocht naar een geschikt kot.”

De meeste studenten zijn niet erg van hun stuk gebracht. Dominika Krejciú uit Tsjechië zegt dat de hele heisa haar eigenlijk niet veel kan schelen. Zelf leeft ze al vijf jaar alleen in Praag, dus haar ouders maken zich ook niet zo veel zorgen.

Haar landgenote Nicole Machova werd door haar moeder zelfs aangespoord om zich niet bang te laten maken. “Ze zei echt dat ik zeker moest gaan. Maar als er een aanslag was geweest de dag voor mijn vertrek, zou ik mijn verblijf waarschijnlijk toch geannuleerd hebben.”

FOTO'S Bayo Nys

Ook Balazs Babicz, een Hongaarse student, heeft niet echt een onveilig gevoel in Brussel en heeft ook nooit echt getwijfeld om naar Brussel te komen. “Mijn moeder en mijn vriendin waren wel wat ongerust en hebben mij aangeraden om drukke publieke ruimtes te vermijden.”

Op bezoek bij de terroristen

Drie studenten uit Frankrijk, Emilie, Edourd en Corentin, merken niet veel verschil in vergelijking met Frankrijk. “Edourd

en ik wonen in Parijs, we zijn niet banger hier dan daar.” De drie maken zich duidelijk geen al te grote zorgen: “We maken er eigenlijk zelfs grapjes over: we komen gewoon eens de terroristen bezoeken.”

De angst die onder meer het Brusselse toerisme deed kelderen, lijkt er niet echt te leven onder de internationale studenten. Grote verschillen in studentenaantallen zijn niet waar te nemen en ook de studenten zelf zeggen weinig of niet verontrust te zijn.

Orientation Days LOKO, locals en pub crawls

Op de Orientation Days afgelopen week verwelkomden ESN Leuven en LOKO samen de nieuwe internationale studenten. “Zo kunnen de studenten ons allebei leren kennen,” klinkt het.

MARGOT DE BOECK EN HEIDI
VAN ROMPUY

Lichte verwarring bij het opzoeken van het programma van de Orientation Days: zowel LOKO als Erasmus Student Network (ESN) organiseren activiteiten. Nog meer verwarring wanneer ESN op maandag een pub crawl blijkt te organiseren en LOKO een pub evening op donderdag. Wat nu?

“De Orientation Days zijn wel samen georganiseerd,” vertelt Carmen Vandelo, voorzitter van ESN.

“Wij hebben in samenwerking met Pangaea en LOKO het programma opgesteld en hebben het op elkaar afgestemd.”

Onze Pub crawl is bijvoorbeeld bedoeld voor alle studenten van KU Leuven en UCCL samen, terwijl bij de Pub evening van LOKO de studenten per faculteit naar hun eigen bar gaan,” legt ze uit. “De International Party en sportnamiddag organiseren we bovendien volledig samen.”

“De Orientation Days zijn georganiseerd door de Cel Internatio-

nale studenten van de KU Leuven. Wij verzorgen samen met ESN de sociaal-culturele acti-

“ESN en LOKO hebben hun programma op elkaar afgesteld”

CARMEN VANDELOO,
VOORZITTER ESN

viteiten van het programma,” verklaart Caroline van Rhee, coördinator Internationaal bij LOKO.

“Zo leren wij de studenten kennen, maar kunnen we ook het verschil uitleggen tussen ESN en LOKO,” gaat ze verder. ESN staat namelijk in voor de activiteiten doorheen het semester, terwijl LOKO de vertegenwoordiging op zich neemt.

Locals?

Een duidelijke verdeling van het takenpakket dus, maar vatten ook de internationale studenten dat verschil? “Tijdens de activiteiten wordt het verschil altijd duidelijk gecommuniceerd,” vertelt Van Rhee. “Na de verwelkomingspeech van Torfs (Rik, rector van de KU Leuven, red.) op woensdag, nemen wij bovendien ook even het woord om onszelf voor te stellen.”

Toch blijken nog niet alle internationale studenten helemaal op de hoogte. De Chinese meisjes Natalia en Noa weten niet precies wat ze moeten antwoorden, wanneer we hen vragen op de International Party op vrijdag. “Ik heb de namen al wel gehoord en weet dat ze het feestje hier organiseren,” vertellen ze.

“Locals are really rare at this party,” antwoordt de Mexicaanse student Santiago wanneer we hem vragen wat LOKO is. “Not locals, LOKO,” proberen we hem nog te verduidelijken.

Het is in elk geval wel gezellig druk op de International Party in Albatros. Rond één uur zijn alle kaarten uitverkocht.

PUNTEN SCOREN MET ERASMUS

“Mindere studenten scoren in buitenland ook slecht”

Na je Erasmusuitwisseling krijgen je examenresultaten een Leuvens equivalent. Internationaal gaan steeds meer stemmen op voor het invoeren van een eenduidig pass/fail-systeem. Vice-rector Internationaal beleid Danny Pieters is geen voorstander.

MARGOT DE BOECK

EN HEIDI VAN ROMPUY

CARTOON Michiel Van Boxel (Archief)

Een 18 op 20 behalen aan een buitenlandse universiteit om er dan in Leuven maar een 16 voor te krijgen. Dat is oneerlijk, vinden sommige uitgaande Erasmusstudenten. De Erasmuscoördinatoren gaan bij die omzetting echter niet over één nacht ijs.

“De studenten denken soms dat we examenresultaten gewoon mathematisch omzetten,” vertelt Bert Claesen, Erasmuscoördinator Sociale Wetenschappen. “Maar zo werkt het niet. In Nederland moet je bijvoorbeeld een 6 op 10 behalen om te slagen. Die cijfers kan je niet rechtstreeks omzetten.”

“Sommige studenten denken dat we punten afpakken,” treedt Roger Janssens van Internationalisering Letteren haar bij. “Maar dat klopt niet. Wij werken met omzettingstabellen op basis van statistische gegevens.”

“In Praag hoor je gemakkelijker bij de besten dan in Trondheim”

MATTHIAS TIPS,
ERASMUSCOÖRDINATOR BIO-
INGENIEURSWETENSCHAPPEN

Het opstellen van die tabellen is de verantwoordelijkheid van de faculteiten zelf. “Voor mij is het belangrijkste dat de omzetting van de resultaten bekend is voor de student vertrekt,” verklaart Pieters. “Verder ligt de verantwoordelijkheid bij de faculteiten.”

Een algemene KU Leuven-tabel is er dus niet, al kiezen de

meeste faculteiten wel voor dezelfde statistische werkwijze, die ook internationaal wordt gebruikt. (Zie kader)

Geen waterdicht systeem

“Wij werken met één tabel per land,” gaat Janssens verder. “Al moeten we toegeven dat studenten er ons af en toe op aanspreken dat er in een aantal landen wel een verschil is tussen de universiteiten.”

“Je kan cijfers niet rechtstreeks omzetten”

BERT CLAESEN,
ERASMUSCOÖRDINATOR
SOCIALE WETENSCHAPPEN

Aan de faculteit Sociale Wetenschappen werken ze daarom met een unieke conversietabel per partneruniversiteit. “Zo houden we rekening met de quoteringssystemen van de individuele partners,” vertelt Claesen.

Ook vice-rector Pieters is voorstander van conversietabellen per universiteit, die in beide richtingen werken. “Al is dat in de praktijk niet eenvoudig, aangezien we contracten hebben met honderden universiteiten,” nuanceert hij.

Janssens ziet bovendien een ander principieel probleem: “Het is erg moeilijk een ranking op te stellen van de verschillende universiteiten in één land. Dan kan je dat hier in Vlaanderen ook doen en misschien moeten stellen dat een 14 in Gent geen 14 is in Leuven.”

Technisch gezien kan de huidige decentrale aanpak van de puntenomzetting er dus voor zorgen dat studenten van twee verschillende faculteiten met hetzelfde resultaat aan eenzelfde universiteit een verschillende omzetting in Leuven kunnen krijgen. Een gat in het huidige systeem?

“Dat is een terechte opmerking, al is de overlap beperkt,” nuanceert Matthias Tips, Erasmuscoördinator Bio-Ingenieurswetenschappen. “Veel faculteiten werken met andere partneruniversiteiten. Bovendien verschilt de quoteringaanpak in Leuven ook per faculteit.”

Gemakkelijk

En wat met de wilde verhalen over moeilijke en gemakkelijke universiteiten? “Wij werken maar met tien partners en gaan ervan uit dat ze allemaal kwalitatief zijn,” vertelt Matthias Tips, Erasmuscoördinator van Bio-Ingenieurswetenschappen. “In Praag zullen studenten gemakkelijker bij de besten horen, terwijl je in Trondheim sneller bij de middenmoot zit.”

Die verschillen zijn volgens Tips onvermijdelijk, al zijn ze niet problematisch: “We merken geen grote discrepantie in de punten van de studenten naar boven of naar beneden. Mindere studenten scoren in het buitenland ook slecht.”

Pass/fail

Internationaal gaan steeds meer stemmen op om de conversietabellen te vervangen door een algemeen pass/fail-systeem. Dat betekent dat de uitgaande studenten geen score krijgen, maar enkel een vermelding dat hij geslaagd is voor dat opleidingsonderdeel in het buitenland.

“Er valt zeker iets voor te zeggen omdat het dan voor iedereen hetzelfde is,” argumenteert Claesen bij Sociale Wetenschappen.

Binnen de faculteit Letteren heeft het voorstel al op tafel gelegen. Janssens ziet voor- en nadelen van pass/fail: “De hele discussie over de omzetting hoeft niet meer. Bovendien filter je de studenten die naar het buitenland gaan om zagezegd betere punten te behalen.”

Al ziet hij een nadeel voor heel goede studenten: “Zij kunnen in het buitenland niet meer laten zien wat ze kunnen.” Toch kan die groep soms ook benadeeld worden binnen een conversiesysteem, zegt hij. “Een 19 is in Leuven een uitzonderlijk cijfer, maar in sommige landen is dat niet zo. Als bijvoorbeeld 30 procent van de studenten daar het hoogst mogelijke cijfer haalt, zouden ze daar in Leuven maar een 16 voor moeten krijgen.”

Bijzaak

De faculteit Ingenieurswetenschappen van de KU Leuven heeft het pass/fail-systeem wel al ingevoerd. “Ik merk dat het ECTS-systeem internationaal vaak niet eenlijnig wordt geïnterpreteerd,” vertelt Erasmuscoördinator Pascale Conard. “Dat maakt het omzetten van de punten soms moeilijk.”

“De meeste studenten gaan op Erasmus voor de totaalervaring en alles wat erbij komt, is een beetje bijzaak. Slechts een kleine minderheid vindt het jammer

dat hun resultaten niet worden verwerkt.”

“Pass/fail kan demotiverend werken voor goede studenten”

DANNY PIETERS,
VICERECTOR
INTERNATIONALISERING

Vice-rector Pieters is formeel: er komt geen algemeen pass/fail-systeem aan de KU Leuven. “Die pass/fail gaat ergens een waarde moeten krijgen, voor bijvoorbeeld het toekennen van graden,” zegt hij. Dat laatste gebeurt nu op basis van de semesters die wel in Leuven zijn afgelegd.

“Zeker voor goede studenten zou het systeem een demotiverend kunnen zijn om naar het buitenland te gaan. Op Erasmus gaan mag geen voordelen opleveren voor de studenten, maar ook geen nadelen. Ik ben er geen voorstander, maar de beslissing blijft uiteraard bij de faculteiten.”

WTF CONVERSIETABELLEN?

Bij het opstellen van de vergelijkingstabellen kijken de faculteiten naar de verdeling van de punten binnen de eigen faculteit. Hoeveel procent van de studenten behaalt een 20, 19, 18, enzovoort. Vervolgens wordt gekeken welk resultaat studenten moeten halen in het buitenland om onder hetzelfde percentage te vallen. Met andere woorden: hoeveel procent van de studenten behaalt aan jouw buitenlandse universiteit een 18? Als dat percentage in het buitenland veel hoger ligt dan aan jouw faculteit, wordt je cijfer dus naar beneden omgezet.

Sociaal

OVERSCHOT OP KOTENMARKT: GEMIDDELDE PRIJS STABILISEERT

Vervolg voorpagina.

“Dat overschot aan kamers kan zelfs nog vergroten als die extra kamers nog klaar zijn voor het begin van volgend academiejaar,” legt Clonen uit. De verhuurders van de slechte of dure koten zullen hiervan de dupe zijn. “Als er krapte is op de kamermarkt worden alle koten verhuurd, ook de slechte en de zeer dure. Als er meer koten op de markt zijn zullen juist diegenen die slechte prijs-kwaliteit aanbieden door de markt gedwongen worden om de prijzen te laten zakken of de kwaliteit verhogen.”

“Ga niet al in maart op zoek naar een kot”

LUDO CLONEN,
HOOFD
STUDENTENHUISVESTING

Clonen roept op om pas laat te beginnen met het zoeken naar een kot. “Studenten en hun ouders hebben jarenlang in kranten gelezen om in maart op zoek te gaan naar een kot, omdat ze anders niets meer zouden hebben. Onze oproep is: ga niet in maart op zoek. Je zal

er als student bedrogen uitkomen. Wacht tot Kotwijs (*de kotendatabase van de KU Leuven, red.*) start en begin de zoektocht in mei, juni, desnoods juli en augustus. Er is aanbod genoeg, misschien zakken de prijzen dan wel.”

Prijzdaling

In september vorig jaar berichtte *Veto* dat het tekort in de Leuvense kotenmarkt eindelijk was opgelost. Een samenwerkingsverband tussen de KU Leuven, stad Leuven en private ondernemers zorgde voor een toevoeging van een 3000-tal koten, waardoor de kotenmarkt sinds eind vorig jaar ‘ontspannen’ was.

“De afgelopen vijf jaren zijn de gemiddelde huurprijzen enorm gestegen, we hopen op een stabilisering van de gemiddelde huurprijs,” vertelde Clonen in september. Die hoop is nu werkelijkheid geworden. De lichte stijging van 2 procent volgt de indexering van de huurprijzen en kan dus als een stabilisering gezien worden.

12 maandencontracten

Het prijzeffect blijft dus voorlopig nog uit, al lijkt een stabilisatie een eerste stap in de goede richting. Eén factor gooit echter roet in het eten: een stijging van de 12 maandencontracten.

De opmars van 12 maandencontracten is al jaren bezig

CARTOON Martijn Stoop

“We zien zowel een lichte stijging van de huurprijs, als een daling van de 10 maandencontracten, wat dus voor een dubbele stijging zorgt,” vertelt Clonen. “Je betaalt twee maanden meer én je betaalt een hogere huurprijs. Dat heeft te maken met de krapte op de kamermarkt van de afgelopen jaren.”

De opmars van 12 maandencontracten is al jaren bezig. In 2012 bedroeg dat soort contracten 58 procent van het totale aantal contracten, vandaag 77 procent. “In Gent is een 12 maandencontract de standaard,” zegt Clonen, “ook voor studentenkamers die worden verhuurd door de onderwijsinstellingen zelf.”

“De huurcontracten van de KU Leuven-residenties zijn nog steeds 10 maandencontracten,” weet Clonen. Vroeger werd in de modelhuurcontracten van de KU Leuven ook standaard 10 maanden voorgesteld maar wegens de Samenwerkingsovereenkomsten (SWO's) wordt van dat principe afgeweken.

Jaarkosten

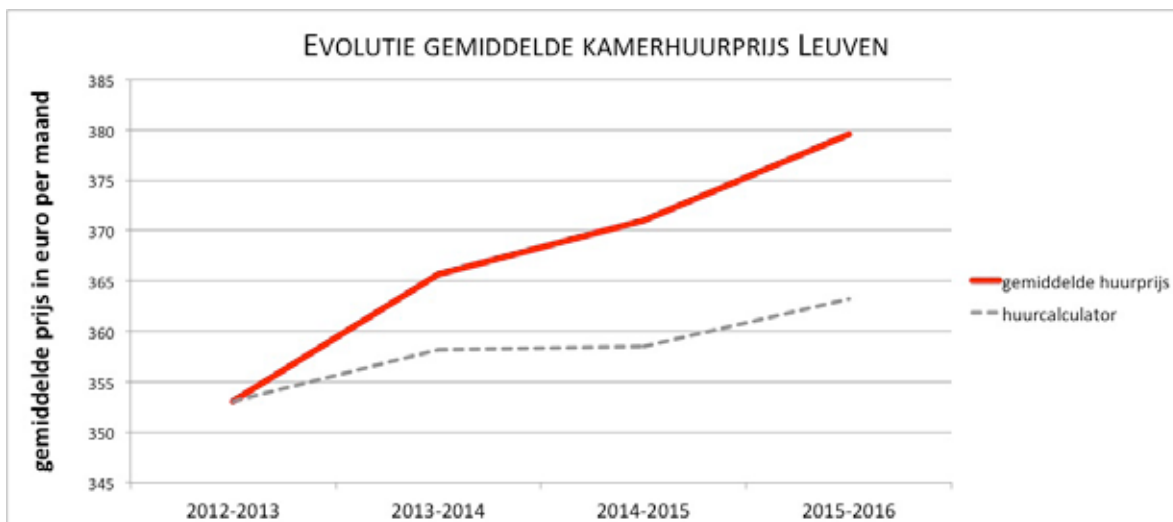
Katrien Devillé van de Huisvestingsdienst ontwaart nog een andere merkwaardige trend in het Leuvense kotenlandschap. “Een hele tijd geleden moest je als huurder geen voorschot of afrekening betalen, dan had je de huurprijs *all in* of een eventuele forfaitaire kost. Dat is ondertussen al een tijdje veranderd: veel verhuurders

werken met een voorschot en een afrekening.”

“Er is echter een tendens, en daar zijn wij echt tegen, dat heel veel verhuurders, grote spelers maar ook kleine, steeds een groter bedrag aan jaarkosten vragen bij de ondertekening van het contract,” zegt Devillé.

“Het gaat hier om bedragen van 600 tot 900 euro. Die jaarkosten worden vaak flou omschreven,” meent Devillé. “Daar zitten heel vaak energiekosten in, kosten die de verhuurder op dat moment absoluut nog niet moet maken. Het principe dat de verhuurders een half jaar op voorhand een grote som geld vragen voor iets wat zij nog lang niet moeten uitgeven, vinden wij verkeerd.”

Ook Clonen vindt dat een kwalijke evolutie en roept studenten op om hier tegenin te gaan. “Studenten moeten massaal op zoek gaan naar koten waar niet op die manier gewerkt wordt, waar geen overdreven voorschotten gevraagd worden. Dat zal verhuurders aanzetten om daar in mee te gaan.”

Huurcalculator is de evolutie van de huurindex in België berekend via de website van de federale overheid (basisjaar 2012). De gemiddelde huurprijs is het gemiddelde van de 10 maandencontracten (basiscomfort) en de 12 maandencontracten (basis en extra-comfort). Bron: Studentenhuisvesting KU Leuven.

Controle koten loopt vertraging op

De aangekondigde extra controles door de Huisvestingsdienst zijn voorlopig stopgezet. Twee van de aangeworven adviseurs verlieten het project. Tijdens de korte controleperiode bleek de helft van de koten tekort te schieten.

SIMON GRYPONPREZ EN KAREL PEETERS

“Sinds begin vorig jaar heeft de Huisvestingsdienst nieuwe mensen in dienst voor huisbezoeken. In die periode hebben we al gemerkt dat we in de helft van de gevallen voorwaarden moesten stellen aan de verhuurders om op Kotwijs te blijven,” aldus Katrien Devillé van de Huisvestingsdienst van de KU Leuven.

Deville benadrukt dat enkel voor zware inbreuken de samenwerking met de verhuurder wordt stopgezet. “We zwieren die er natuurlijk niet direct uit als er enkele zaken ontbreken of niet in orde zijn. Dan gaat het bijvoorbeeld

over rookmelders die er niet zijn of onvoldoende brandblusapparaten, geen tweede uitweg aanwezig of comfortnormen die niet worden nageleefd.”

Indien na een controle blijkt dat het kot niet voldoet aan de voorwaarden geeft de Huisvestingsdienst nog een kans aan de verhuurder om de zaken op orde te stellen, legt Devillé uit. “We stellen dan een aantal voorwaarden op waaraan de verhuurder moet voldoen om op Kotwijs actief te blijven. Het feit dat wij die huisbezoeken op grote schaal kunnen doen, helpt toch ook wel om hier

en daar van de verhuurders iets gedaan te krijgen.”

Huisbezoek

De Huisvestingsdienst kijkt verscheidene zaken na tijdens een huisbezoek. “Comfortnormen, brandveiligheid, het contract, de contractinhoud. We bekijken ook contractkwaliteit, bijvoorbeeld of rechten en plichten evenredig verdeeld zijn,” aldus Devillé. Het project loopt echter vertraging op. “Dat project is nu een jaar bezig, en is nu even *on hold* gezet omdat twee adviseurs maar contracten voor een jaar hadden,” geeft Ludo Clonen, hoofd van de Huisvestingsdienst van de KU Leuven toe.

“De Huisvestingsdienst werft momenteel nieuwe adviseurs aan en we willen de draad terug oppikken in maart/april.” De Huisvestingsdienst moet rekenen op de stad om effectief op te treden, legt Devillé

uit. “Wij hebben geen bevoegdheid om verhuurders te sanctioneren. Het enige wat we kunnen doen is hen aanmanen zich in orde te stellen. Het is belangrijk dat de overheid ook die controles gaat uitvoeren.”

Het project van de Huisvestingsdienst is dan ook een voorloper van controles door de stad. “De stad zal de komende tien jaar alle panden en koten in Leuven controleren en dan effectief de bevoegdheid om te sanctioneren gebruiken. Tegen dat de stad er volop mee bezig is, is ons project afgerond en hebben we een goed zicht op alle verhuurders op Kotwijs,” hoopt Devillé.

Clonen benadrukt dat de keuze bij de student ligt. De illusie dat je geen andere keuze hebt, moet doorprikt worden. “Als je in een slecht kot zit, ga je het best gewoon weg. Er zijn nog meer dan duizend vrije koten.” De student kan daarnaast ook een klacht indienen. “Je hoeft dat als student niet te pikken. Dien een klacht in.”

Campus Proximus kampt met groeipijnen

Vervolg voorpagina.

De verontwaardiging bij studenten is reëel: "Bij de examens was ik om 20 over 7 in het station. Ik had stress dat ik niet op tijd op mijn examen van half 9 zou raken," vertelt Liesbeth Vandevenne, student op de nieuwe campus Proximus. "Door de lage buscapaciteit is er enorm gedru en getrek, want niemand wil te laat zijn." Liesbeth startte een petitie en diende een dossier in bij De Lijn. De Lijn en UCLL wensen niet te reageren omdat de onderhandelingen nog volop aan de gang zijn. De uitkomst daarvan wordt begin maart bekendgemaakt.

Onveilig fietsen

Campus Proximus is bovendien moeilijk per fiets bereikbaar. Momenteel zijn er twee fietsroutes naar de campus. De Geldenaaksebaan is een drukke straat, waardoor het voor fietsers weinig verkeersveilig is. Een tweede route is de Duivelsweg achter de Abdij van 't Park, maar de weg is niet verhard en niet verlicht.

Liesbeth vertelt: "Een medestudente voelt zich zeer onveilig op de Duivelsweg door de beperkte verlichting. Ze zou er even goed met een bordje met daarop "verkracht me" kunnen fietsen."

"Het fietspad aan de Duivelsweg gaat eindelijk aangelegd worden," bericht Robbeets. "We zijn gebotst op de dienst Erfgoed, waardoor we slechts toegelaten zijn twee karrensporen aan te leggen. De onderhandelingen duurden maanden. Wij hadden ook graag een fietspad over de hele breedte gehad," aldus de schepen.

Volgens oppositielid Toon Toelen (Groen) is een slechte communicatie met de stad een belangrijk onderdeel van het probleem: "De stad heeft zich laten verrassen

door de verhuis, waardoor zij zich in hun plannen bijvoorbeeld niet kon voorbereiden op een betere fiets- of busverbinding."

Kristien van Hoegaerden, persverantwoordelijke van de UCLL, weerlegt de opmerking van Toelen: "Wij zijn onmiddellijk in overleg gegaan met alle betrokken partijen. Je kan het niet maken een massa mensen te verhuizen zonder dat te overleggen met de stad."

Ook Robbeets wijst erop dat de onderhandelingen met de dienst Erfgoed al voor de komst van de campus aan de gang waren. "We willen al lang fietspaden naar Haasrode aanleggen maar botsten altijd op een njet van de dienst erfgoed voor de aanleg van een volwaardig fietspad."

"Als je een campus koopt, weet je dat je ook stoelen nodig hebt"

LUC REINTJENS,
VOORZITTER STUDENTENRAAD
UCLL CAMPUS PROXIMUS

Geen stoelen

Behalve de mobiliteitsproblemen kampt de campus nog met een aantal andere groeipijnen. Zo was er een studiezaal met onvoldoende stoelen. Reintjens vertelt: "Het was in het eerste semester vaak vechten om een stoel."

Wat precies de oorzaak is voor dat stoelengebrek, is bij Reint-

jens niet geheel duidelijk: "Het is jammer dat er over het waarom van het gebrek aan stoelen niet werd gecommuniceerd. Als je een campus koopt, weet je dat je ook stoelen nodig hebt."

"De studiezaal wordt niet gebruikt als er geen stoelen zijn. Studenten werken in de vergaderzalen die overdag niet worden gebruikt," vervolgt Reintjens.

Van Hoegaerden verklaart het stoelentekort: "Vorige week is onze bestelling van 1500 stoelen aangekomen. Dat heeft zo lang geduurd omdat we dan een betere prijs konden bedingen. Voor de studiezaal hadden we slechts 100 stoelen nodig."

Diepvriesmaaltijden

Een derde struikelblok is het studentenrestaurant. De eerste maanden was er een uitgebreid menu, maar moest er te veel eten weggegooid worden. Het menu werd daarom sterk ingeperkt naar een pastamaaltijd en een diepvriesmaaltijd. UCLL voorziet microgolfovens om die op te warmen.

"Als de microgolfmaaltijden veel succes hebben, gaan ze het aantal microgolfovens wel verhogen," vertelt Liesbeth. Veel alternatieven zijn er niet voor de studenten op het bedrijvnpark. "Er valt in de buurt niets te halen, want het is hier een afgelegen industriepark," aldus Reintjens.

Of de microgolfoplossing niet wat provisorisch is? "Dat is relatief," vindt persverantwoordelijke Van Hoegaerden. "Ik warm elke middag mijn eten op. Dat is toch geen groot issue?"

Te veel hooi

Campus Proximus lijkt met groeipijnen te kampen.

"UCLL probeert veel dingen tegelijkertijd. De fusie van de KHL en de lerarenopleiding - en op Groep T en de KHLim, ze kopen en renoveren een campus, er zijn de mobiliteitsproblemen. Dat is veel hooi op een vork, dan komen er gegarandeerd problemen. Maar het is eerder dat de ambitie te hoog was, dan dat er kwade bedoelingen waren," aldus Reintjens.

Van Hoegaerden vindt de groeipijnen niet verrassend: "Twee jaar geleden al had ik kunnen zeggen dat dingen niet 100 procent zouden verlopen. Dat gaat altijd zo met een renovatieproject."

De 2000 managementstudenten die normaal begin deze maand zouden verhuizen, blijven nog op hun oude campus, omdat de verbouwingswerken op de nieuwe campus nog niet zijn afgerond.

"De KU Leuven draagt jaarlijks 17.000 bij aan de busverbinding naar Haasrode" vertelt Rik Gosselink, vicerector studentenbeleid KU Leuven. Op het kaartje zie je de belangrijkste fietsroutes naar campus Proximus. Die links via de Geldenaaksebaan is levensgevaarlijk voor fietsers, de route rechts via het park is niet verlicht en gevaarlijker in de winter.

Centrum voor Levende Talen cvo

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met

Onze taalcursussen staan open voor iedereen vanaf 15 jaar.

**Beginnerscursussen Spaans, Frans en Italiaans.
Voor de andere talen is voorkennis vereist.**

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds. Ook e-leren voor Engels, Frans, Portugees, Spaans en Zweeds.

Inschrijving: - enkel op het secretariaat tot en met 27 februari 2016
- elke werkdag van 9:00 tot 12:00 en van 16:00 tot 20:00, zaterdag van 9:00 tot 12:00
- de niveautest kan aangevraagd worden via info@clt.kuleuven.be

De lessen zijn gestart in de week van 25 januari. Inschrijven kan nog tot 27 februari 2016. Het centrum is gesloten van 8 tot 14 februari wegens krokusvakantie.

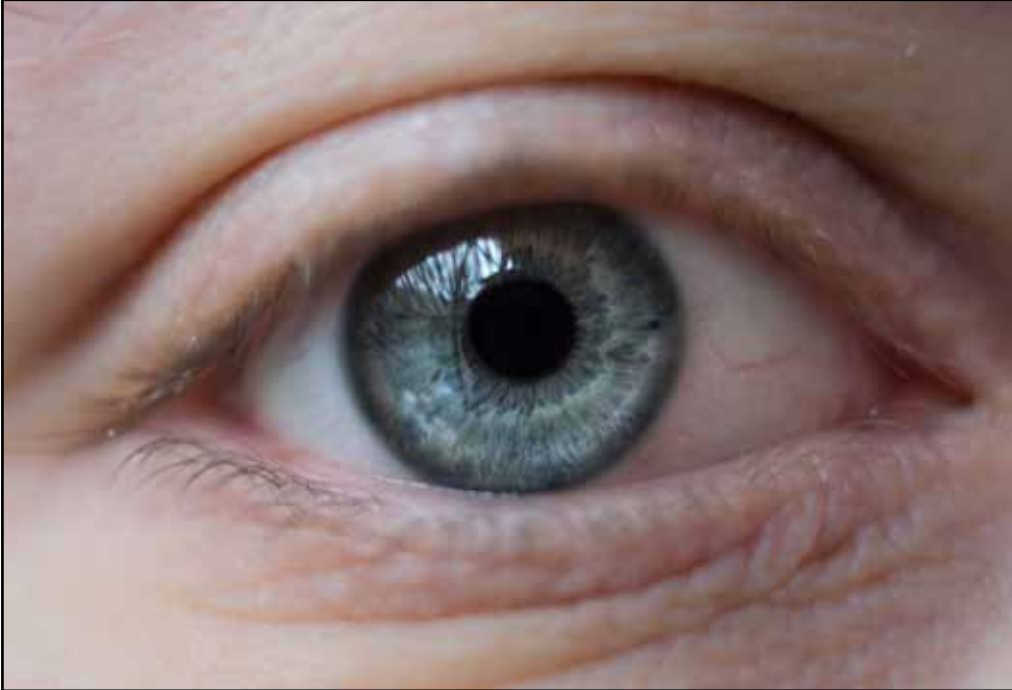
Dekenstraat 4, LEUVEN

016 32 56 61

www.clt.be

info@clt.kuleuven.be

There's a road from the eye to the heart that doesn't go through the intellect. (Chesterton)
FOTO'S: Karolien Wilmots

Student

De legende

“Vanaf het derde college dragen studenten minder rood”

Vincent Sagaert

Sommige profen hebben een naam die in heel Leuven klinkt als een bel. Het zijn bronnen van verhalen, confessions en legendes. Veto voelt enkelen van hen aan de tand.

Vincent Sagaert is nog geen veertig jaar oud, maar behoort naar eigen zeggen al tot het oud meubilair van de Rechtenfaculteit. Hij werd al op zijn 25e benoemd tot professor en was 33 toen hij werd aangesteld tot vicede- caan Internationalisering aan zijn faculteit.

MARGOT DE BOECK

Sagaert heeft een CV van wel 30 bladzijden vol academische en professionele verwezenlijkingen. Naast lesgeven is zijn passie de advocatuur. Opmerkelijk is dat Sagaert met vakken als Goederenrecht saai brokken leerstof moet doceren, toch is hij een populaire prof onder studenten.

Dat heeft te maken met zijn bijzonder gevoel voor humor en zijn opmerkelijke obsessie voor de kleur rood. Sinds 2003 geeft hij ook les in Burundi, waar een van zijn grapjes een heuse opstand onder studenten ontketende.

Ondanks zijn indrukwekkend CV maakt Sagaert vooral een bescheiden indruk. “Ik ben een passioneel stukje stof,” glimlacht hij.

Bent u trots of eerder ongemakkelijk over de Legendetitel?

Vincent Sagaert: «Ongemakkelijk of trots voel ik mij niet snel. Als legende betekent geïnspireerd hebben, dan geeft dat voldoening. Veel studenten zullen mij wel een goede prof vinden, maar even veel studenten willen de naam Sagaert nooit meer horen.»

“Ik heb het moeilijk met mensen beoordelen, zelfs bij examens verbeteren”

Aan de rechtenfaculteit moet u vaak lesgeven aan grote groepen. Was dat in het begin moeilijk?

Sagaert: «Ik was nog heel jong en werd er wat ingesmeten. Je hebt iets nodig om je boven de studenten te plaatsen, want die waren toen niet zo veel jonger.»

«In mijn lessen is iedereen potentieel een gesprekspartner. Reëel heb ik tijdens een les misschien tien of twintig gesprekken. Iedereen is zo op zijn *qui-vive*, waardoor studenten meegaan in het verhaal dat tijdens het college geschreven wordt.»

U hanteert een opvallend selectiecriteria bij het aanspreken van de studenten: u duidt steeds mensen met iets roods aan.

Sagaert: «Ik heb al verschillende verhalen gehoord van politieke voor- of afkeuren tot ongevallen met een rode auto. Ik heb geen fascinatie voor rood, dat is eerder een praktische overweging. Blauw, groen, zwart, paars: dat is in feite eenzelfde kleur.

Rood springt er in een grote aula bovenuit en dat wordt dan een gimmick.»

«Het gevolg is dat vanaf het derde college studenten minder rood dragen. Ze lijken er hun outfit voor aan te passen, al weet ik natuurlijk niet hoeveel rood er zit in de andere colleges.»

U staat bekend om uw humor. Bent u in het dagelijkse leven ook zo grappig?

Sagaert: «Ik denk wel dat ik grappig ben in de zin van relaterend. In relaterend zit veel humor. *We are who we are*, zeker in de rechten. Ik heb als jurist nog nooit het leven van een mens gered.»

Rechtenstudenten nemen zichzelf nochtans graag serieus met een hemdje en een aktetas.

Sagaert: «Het cliché klopt voor juristen, maar geldt voor heel onze maatschappij. Iedereen voelt zich belangrijker dan hij eigenlijk is en sociale media versterken die neiging.»

«Op sociale media vel je snel oordelen. Over iemand een oordeel vellen houdt in dat je jezelf belangrijk vindt. Ik heb het daar ook moeilijk mee, zelfs bij examens verbeteren. Je oordeelt over anderen, terwijl je kennis uiteindelijk zeer te relateren is.»

Grappen in Burundi

U geeft al meer dan tien jaar les in Burundi. Hoe is dat begonnen?

Sagaert: «In 2003 vroeg toenmalig voorzitter van het Grondwettelijk Hof Marc Bossuyt of ik wilde lesgeven in Burundi. Ik zei ja, maar ik zag in het nieuws dat rebellen de hoofdstad aanvielen. Onze reis was uitgesteld voor drie weken, al waren in tussentijd veel doden gevallen.»

«De eerste keer was ik er in zeer moeilijke omstandigheden, waardoor dat een enorme band heeft gecreëerd met de collega's. Burundi is voor mij een puur menselijke ervaring. Wetenschappelijk heb ik er weinig aan, want ik doe geen onderzoek in ontwikkelingssamenwerking.»

Maakt u daar even veel grapjes?

Sagaert: «Ik probeer de lessen op dezelfde manier aan te pakken, want dat is net wat ze daar kunnen gebruiken: *freedom of speech*. Ze relateren nog minder dan hier.»

«Een professor staat daar meer op een voetstuk. Studenten wachten aan het eind van de les met op te staan tot de prof de aula heeft verlaten. Ze zijn het niet gewoon dat een prof eens naast de lijntjes kleurt.»

«Je moet wel letten op de socio-economische context, dat heb ik tot mijn schaand ondervonden. Ik doceerde over beslag, dat je kan leggen op alle goederen van schuldenaren behalve op een aantal zeer persoonlijke goederen. Ik argumenteerde toen dat het matras waarop je slaapt het verschil maakt tussen mens en dier. Van de 800 studenten in de homes sliepen er slechts 200 op

een matras. Als je dat voorbeeld op een grappige manier geeft, ondervind je dat dat niet altijd een goed idee is.»

Keert u snel terug naar Burundi?

Sagaert: «Burundi staat op de rand van een burgeroorlog en we staan er opnieuw – en dit relativeer ik niet – met zijn allen naar te kijken. Burundi is een land dat door alles en iedereen vergeten wordt. Ze hebben geen rijkdommen, ze zijn niet groot en tijdens de genocide vielen er geen miljoen doden zoals in Rwanda, maar “slechts” 300.000.»

«Het is tekenend: twee van onze drie ex-kolonies, Congo en Burundi, staan in de top 3 van armste landen ter wereld.»

Witte merels

U zat in de jury van het welsprekendheidstoernooi. Hoe belangrijk vindt u welsprekendheid?

Sagaert: «Welsprekendheid is meer een kwestie van persoonlijkheid dan van pure techniek. Veel mensen staan er al op hun 22 jaar. Ik weet

niet of ik er toen al stond. Ik bewonder mensen met een goede retoriek, zoals Koen Geens.»

«In elke job is het van belang dat je je kan uitdrukken. Je kan schitterende interne ideeën hebben, als je ze niet kan uiten, ben je er niets mee. Sommige zijn goed schriftelijk, andere zijn heel goed mondeling en dan heb je die paar witte merels (*Sagaert bedoelt raven, red.*), en die kunnen de twee.»

In dit gesprek heeft u het over het belang van passie én het belang van relateren. Dat heeft iets tegenstrijdigs.

Sagaert: «Passie en relateringsvermogen zijn niet onverzoenbaar, maar ik spreek mezelf daarin soms tegen. Mijn broer is arts en geeft les aan de Geneeskundefaculteit. Om hem te plagen zeg ik altijd dat je zonder recht geen maatschappij hebt en zonder geneeskunde slechts een iets minder goede maatschappij. Maar de sociale impact van artsen en verplegers is veel groter dan die van een jurist.»

«Ik vind het belangrijk je op het einde van elke week af te vragen waar je het verschil hebt gemaakt en waar je je nodeloos in hebt opgejaagd.»

EERSTE PREFAB STUDENTENHUIS IN BLIJDE INKOMSTSTRAAT

Duurzaam kot in ijtempo

Spelen met bouwblokken van 10 meter breed? Het kan met prefab houtskeletbouw-elementen. Een nieuw studentencomplex verschijnt aan een stevig tempo in de Blijde Inkomststraat.

LOUISE GOEGBEUR EN JASPER VAN LOY

Twee weken geleden is het bedrijf Machiels Building Solutions (MBS) gestart met de bouw van een twintigtal studentenkamers in de Blijde Inkomststraat 117-119, net binnen de ring van Leuven. Het gebouw van vijf verdiepingen is volledig opge-

zijn geprefabriceerd in de productiehhal van MBS in Genk.

Houtskeletbouw maakt gebruik van hout als basismateriaal. Het is duurzaam en recycleerbaar maar vergt veel onderhoud in onze natte weersomstandigheden. Daarom zijn de buitengevelelementen van dit project afgewerkt met steenstrips ter bescherming en verduurzaming van het hout. De strips geven de straatgevel een baksteenuitzicht. Van het houten skelet zie je dus niets.

Een 3D-tekenprogramma ontwerpt de daken, vloeren en wanden. Daardoor worden fouten op de werf beperkt. De elementen worden in de fabriek geproduceerd. Nadien worden ze met ingebouwd buitenschrijnwerk naar de site gebracht en in elkaar gezet.

“Wij zitten qua brandweerstand aan de norm waaraan voldaan moet worden”

HANS CELIS,
RENO SALE

bouwd uit 243 houtskeletbouw-elementen, elk element is maximum 10 meter breed en één verdieping hoog. Alle elementen

Isolatie

De investeerder van het project is RenoSale, een bouwbedrijf uit Sint-Truiden. De zaakvoerder Hans Celis legt uit dat de beperkte realisatietijd één van de

grootste troeven is van prefab houtskeletbouw.

“De tijd dat de straat afgesloten moet worden is veel korter dan bij een traditioneel bouwproces, wat zorgt voor een beperkte verkeershinder,” zegt Celis. Bijgevolg wordt er dus sneller aangevangen met de afwerking van het project en is het project sneller klaar.

Een ander voordeel van houtskeletbouw is de zeer goede isolatie. “We zijn van plan het studentencomplex te verwarmen met warmtepompen. Door houtskeletbouw kunnen we de isolatienormen sneller en beter halen dan bij traditioneel bouwen. Dit zorgt voor een verhoogd comfort van de studenten ten opzichte van een klassiek kot.”

Voor een houten constructie lijkt brandveiligheid een belangrijk issue, maar Celis spreekt dat tegen. “Met dit project zitten wij qua brandweerstand aan de norm waaraan voldaan moet worden,” aldus Celis.

Eindfase

Momenteel is de ruwbouw van het complex bijna klaar, zodat binnenkort kan worden gestart met de afwerking van de koten. “Ik verwacht dat we kunnen beginnen met het verhuren van de koten in juni. Van zodra er één kot af is, kunnen we het aan geïnteresseerden laten zien. Men zal dus een kot kunnen huren bij de aanvang van het volgend academiejaar,” verklaart Celis.

Het materiaal is duurzaam, maar vergt veel onderhoud in onze natte weersomstandigheden

FOTO Louise Goegebeur

“De prijs van de koten zal waarschijnlijk iets hoger liggen dan de gemiddelde prijs omdat de kamers uitgerust zijn met

eigen sanitair. Enkel de keukens zullen de bewoners moeten delen.”

SLUITINGSUUR, FUIFCOACHES EN STEWARDS

Diepenbeek en studenten vechten tegen overlast

In de strijd tegen overlast voerde de stad Diepenbeek de afgelopen weken enkele maatregelen in, waaronder een sluitingsuur. Ook de presesverkiezingen werden hervormd. De studenten springen er creatief mee om, maar hebben ook bedenkingen.

JASPER VAN LOY

In *Veto* van 30 november schreven we al hoe Diepenbeek te kampen had met overlast. Het stadsbestuur en de studenten vroegen toen advies aan Geel en Leuven. Recent volgden er enkele concrete initiatieven.

Een opvallende maatregel was de invoering van 3 uur als sluitingsuur voor fuiven. Rekinéa, de vereniging voor studenten Revalidatiewetenschappen en Kinesithérapie, organiseerde prompt de fuif “Drie halen we nieTd”.

“Tussen 20 en 22 uur hanteerden we lagere inkom- en drankprijzen,” zegt preses Robben Martens. “Om 22 uur stond de zaal dan ook vol. Door de media-aandacht voor het sluitingsuur wilden veel mensen een kijkje nemen.”

Burgemeester Patrick Hermans is tevreden. “De fuif verliep uitstekend. Nu

rest ons nog de vraag hoe we het financieel tekort van zo’n feestje kunnen terugdringen.” Toch ziet Hermans perspectief in het concept. “We willen met het sluitingsuur de uitgaanscultuur in Diepenbeek veranderen.”

“De studenten gaan het concept snel beu zijn”

ROBBEN MARTENS,
PRESES REKINÉA

Martens is voorzichtig. “Op het einde van de fuif waren studenten niet blij dat ze naar huis moesten. Studenten zouden

het nieuwe concept snel beu kunnen worden.”

Compromis

Ook de presesverkiezingen zien er dit jaar anders uit in Diepenbeek. “Vorig jaar duurden ze vier weken en was er alle dagen iets te doen,” zegt Hermans. “Eerst wilden we ze met een week inkorten, maar dat zagen de studenten niet zitten.”

“De vier weken blijven dus, maar er wordt enkel gefuifd op donderdag tot 2 uur. Cantussen en fakbaravonden duren tot middernacht.” Martens is tevreden. “Daar hebben we elkaar gevonden in een goed compromis,” klinkt het.

Uit het overleg met de steden Leuven en Geel vloeiden enkele initiatieven. “We gaan de presessen opleiden tot fuifcoaches en de aanwezigheid van stewards verplichten,” zegt Hermans. “Het kan nooit kwaad om een professionele opleiding te krijgen,” reageert Martens.

De invoering van een binnen-is-binnenpolitiek tijdens de presesverkiezingen vindt Martens een minder goed idee.

“In de grote fuifzaal in Diepenbeek zijn er te weinig toiletten voor 1500 fuifgangers die niet buiten kunnen gaan,” klinkt het. “Daarnaast vergt het een zware investering in Herashekken en extra ste-

“We willen de uitgaanscultuur veranderen”

PATRICK HERMANS,
BURGEMEESTER DIEPENBEEK

wards.”

De studenten willen dan weer een studentenbadge invoeren, zodat enkel studenten uit Diepenbeek binnengeraken op studentenfuiven. “Dat is praktisch moeilijk,” zegt burgemeester Hermans. “Wat met studenten die willen feesten met hun vrienden uit een andere stad? Ook voor onze oud-studenten zou dat moeilijkheden opleveren.”

Student

BART SWINGS BEREIDT WK VOOR TUSSEN EXAMENS DOOR

“Ik wil de Nederlanders kloppen op het WK”

Persfoto

Het zijn drukke tijden voor schaatser en student burgerlijk ingenieur Bart Swings. Januari is voor hem niet alleen examenmaand, maar ook kampioensmaand. Op 11 februari wil Swings op het WK afstanden een medaille pakken.

MIKA TUYAERTS

Tijdens de examenperiode bleef je doortrainen? Hoe zag een gemiddelde dag er voor jou uit?

Bart Swings: «Meestal sta ik rond acht uur op. Na een goed ontbijt studeer ik tot tien à elf uur, waarna ik mijn eerste training van de dag afwerk. Die duurt meestal ook twee à drie uur. In de periode die daar op volgt, zou ik moeten rusten om de training te verwerken, dus dan studeer ik voor mijn examens. Dit is opnieuw een drietal uur, om vervolgens weer een training van twee à drie uur aan te vatten.»

“Ik krijg mijn punten de dag voor het WK begint. Die spanning kan er wel bij”

«Na het avondeten kruip ik terug achter mijn boeken. Ik leer nooit tot extreem laat in de avond, meestal tot een uur of elf, omdat ik genoeg moet slapen. Ik heb negen à tien uur slaap nodig om de trainingen te verteren en dat haal ik dan net. De trainingen zijn dan fiets- of krachttrai-

ningen. Als ik in Nederland ben, zijn dat schaatstrainingen.»

Dat ziet er uit als een intens schema. Hoe zijn je examens tot nu toe verlopen?

Swings: «Ik heb twee examens gedaan. Eentje was sowieso goed. Aan het andere twijfel ik, maar ik denk er wel door te zijn. Ik heb mijn resultaten op 10 februari, de dag voor het WK begint. Die spanning kan er wel bij (lacht).»

Ben je tevreden over de examenfaciliteiten die de KU Leuven aanbiedt?

Swings: «Zeker wel. Ik kan mijn examens verplaatsen. Ik heb ook goede contacten met de proffen. Ik heb vijf vakken opgenomen dit semester en ik heb er drie naar het tweede verplaatst omdat vijf echt te veel was met het WK en het EK (allround, Swings won er zilver, red.) begin januari. Dat kon via mijn topsportstatuut. Het tweede semester wordt iets zwaarder, maar ik zie het wel zitten.»

Team

Kan je inzichten uit je opleiding gebruiken in het schaatsen?

Swings: «Ik ben begonnen met werktuigkunde en heb daar het vak aerodynamica gehad. Ik ben nu wel met die afstudeerrichting gestopt, maar ik vond het vak wel interes-

sant. Het zijn dingen die ik terugzie in mijn sport, bijvoorbeeld in de opbouw van mijn schaatspak en de stoffen die daar op de verschillende plaatsen op mijn lichaam zitten.»

Welke aspecten van het studentenleven mis je het hardst?

Swings: «Ik zou meer uit willen gaan zoals elke student. Enkel in maart of april kan ik dat echt. Het is vooral de sociale omgang die ik wat mis. Omdat ik mijn studie spreid over verschillende jaren, zit ik niet meer in dezelfde groep als voordien. Ik kende in mijn eerste jaar veel volk en nu is dat geminderd.»

“De sfeer in de ploeg is belangrijk”

Naast je zilveren medaille op het EK bracht het begin van het jaar ook slecht nieuws. Stressless, de sponsor van jouw schaats-team, stopt ermee. Wat nu?

Swings: «Het is alleszins jammer dat Stressless ermee stopt, ik heb er drie goede jaren mee gehad en hoop nu nog twee jaar te kunnen toewerken naar de Spelen met een andere sponsor. We hopen uiteraard dat er een nieuwe sponsor komt. Dat is ook goed mogelijk, want we hebben een heel goed team. We hebben medailles gereden op het EK en een Amerikaanse in onze ploeg haalt medailles op haar continent.»

Wat is het belang van een team binnen het schaatsen? Het lijkt me toch een individuele sport.

Swings: «Dat is het ook, maar trainen doe je altijd met een ploeg. Ik train veel samen met mijn Nederlandse teamgenoot Jan Blokhuisen, net als ik een allrounder.»

«Ook de sfeer in de ploeg is belangrijk. Ik ben veel in het buitenland tijdens het seizoen, dus is het belangrijk dat je een groep hebt waar je je goed in voelt. Die goede, vertrouwde omgeving is belangrijk om mooie resultaten te bereiken.»

Olympische Spelen

Je bent de enige bekende schaatser in België. Voel je je een ambassadeur voor je sport?

Swings: «Ergens wel. Schaatsen is een kleine sport, ik ben een van de enkelingen die het doet. Ik heb het voordeel dat dit een Olympische sport is en daarom meer media-aandacht krijgt. Zo probeer ik de sport wel wat naar voor te brengen. Afgelopen jaar had ik een minder jaar en dat zie je dan ook. Als je goede resultaten rijdt, volgt er media-aandacht.»

«Ik zie ook dat het goed gevolgd wordt. Er is op sportgebied altijd een soort van link tussen België en Nederland. Bij onze Noorderburen is schaatsen supergroot. Nu slaat dat een beetje over naar België. Op het komende WK in het Russische Kolomna hoop ik de Nederlanders dan ook eens te kloppen.»

Met welke verwachtingen trek je naar Kolomna na je medaille op het

EK?

Swings: «Op het EK voelde ik mij raar genoeg het minst qua schaatsen tot dan. Ik had nochtans een heel goed voorseizoen, maar in Minsk vond ik mijn draai niet. Door examens had ik ook twee en een halve weken niet op het ijs gestaan.»

«Voor het WK afstanden is een medaille wel het doel. Ik heb dat daar nog nooit gehaald, maar eindigde al vaak in de top 5. Veel draait er om recuperatie, want er zijn veel wedstrijden na elkaar. Eerst de 10 kilometer, de dag erna de 1500 meter, de volgende 5000 meter, dan de massastart. Als je goed recupereert van de 10 kilometer, worden je kansen op de 1500 meter een stuk groter.»

Wat is het verschil tussen allround en afstanden?

Swings: «Op het WK allround worden de uitslagen op alle afstanden samengeteld en heb je dus één winnaar. Zelf ben ik vooral een goede allroundschaatser, maar sommige jongens zijn enkel gespecialiseerd in de 1500 meter of 10 kilometer. Op de Olympische Spelen is er geen allroundcompetitie. Hoe dichterbij de Olympische Winterspelen van 2018 komen, hoe meer ik een idee wil hebben op welke afstand ik het best kan gaan presteren op de Spelen. Zo kan ik volgend jaar, in het pre-Olympisch seizoen, de details scherper stellen.»

Heb je al een idee over de afstand waarop je gaat meedoen in 2018?

Swings: «Da's moeilijk. Ik leg mij vooral toe op de 5 en 10 kilometer, omdat dat mijn sterke punten zijn, maar raar genoeg heb ik vooral op de 1500 meter op het podium gestaan. Ik groei in het algemeen, op alle afstanden. Op één discipline mikken wordt dus moeilijk, maar ik focus alleszins op de lange afstanden.»

KAALSLAG IN CULTUURLAND GAAT VERDER

Geen Vlaamse subsidies voor Ithaka en Existenz

Het kunstenfestival Ithaka krijgt dit jaar geen projectsubsidies van de Vlaamse overheid, ondanks een positief advies. De oorzaak is het krappe Vlaamse cultuurbudget. Ook architectuurcollectief Existenz deelt in de klappen.

JASPER VAN LOY

Enkele keren per jaar reikt de Vlaamse overheid subsidies uit aan culturele projecten. Twee projecten die de voorbije jaren op die steun mochten rekenen, zijn Ithaka, het kunstenfestival van LOKO Cultuur, en Existenz, een groep architectuurstudenten die kunstzinnige activiteiten op poten zet. Beiden vissen dit jaar achter het net.

Ithaka kreeg nochtans een "zeer positief" advies voor de zakelijke kant en een "positief" advies voor het artistieke aspect. Enkel projecten die op beiden "zeer positief" scoorden, werden gesubsidieerd. "Het totale beschikbare budget was ontoereikend om het project het gevraagde bedrag toe te kennen," zegt Gert Van Tittelboom, communicatieambtenaar van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

"Het beschikbare budget was ontoereikend"

GERT VAN TITTELBOOM,
COMMUNICATIEAMBTENAAR
DEPARTEMENT CULTUUR

"Vorig jaar kregen we nog 3600 euro van Vlaanderen," zegt Cilia Gouwy, cultuurcoördinator van LOKO. Toch heeft het wegvallen van die subsidies volgens haar geen gevolgen voor het voortbestaan van Ithaka. "We begroten Ithaka heel voorzichtig en rekenen nooit te veel op subsidies in onze begroting,"

zegt Gouwy. "Als je dat doet, kan het evenement te snel in elkaar vallen."

Ondertussen werkt de organisatie aan andere oplossingen. "We hebben een subsidieaanvraag lopen bij de provincie Vlaams-Brabant. Ook met CERA, dat ons eerder al steunde, zijn de onderhandelingen bezig," zegt Gouwy. "KBC en SDworks sponsoren ons alvast. Het Ithakateam is heel goed bezig. We zien het nog steeds allemaal zitten," klinkt het. "Volgend jaar dient LOKO alvast een nieuwe subsidieaanvraag in, voor dit jaar komt het sowieso helemaal goed."

Budgettaire creativiteit

Vicerector cultuur Katlijn Malfiet staat alvast volledig achter Ithaka. "Ik wil absoluut meewerken om allerlei dingen te faciliteren, zoals de financiering," zegt ze. "Ithaka wordt nu al ondersteund door onze cultuurdienst, maar indien nodig kunnen we een extra inspanning doen."

Malfiet moedigt budgettaire creativiteit aan. "Waarom eens niet aankloppen bij de talrijke spin-offs die de KU Leuven rijk is? Zij zijn zeker geïnteresseerd in kunst die door jonge mensen wordt gemaakt en gepresenteerd," zegt ze.

Ook een samenwerking met de studentenraad KU Leuven (Stura) behoort volgens Malfiet tot de mogelijkheden. "Ik weet dat het niet eenvoudig is, maar dat is de weg van de toekomst: LOKO en Stura

die rond Ithaka samenwerken om er een nog mooier festival van te maken."

Existenz

Het verhaal van Existenz, de groep architectuurstudenten die culturele events organiseert, loopt parallel met dat van Ithaka. "Onze motivatie werd positief onthaald, maar we kregen geen subsidies," zegt Marcos Byttebier, subsidieverantwoordelijke van Existenz. "De grens om subsidies te krijgen voor een architecturaal project was een goed zakelijk advies en een zeer goed artistiek advies."

"Waarom niet aankloppen bij de spin-offs van de KU Leuven?"

KATLIJN MALFIET,

Net zoals Ithaka ondervindt Existenz geen last van de weggevallen subsidies. "Volgend jaar dienen we opnieuw een aanvraag in, om aan te tonen dat de vraag om subsidies voor architecturale projecten blijft," zegt Byttebier. "De Vlaamse Overheid was in het verleden een behulpzame instantie en is dat nog steeds."

Locatie Ithaka 2016: Anatomisch Theater in de Minderbroedersstraat

FOTO Brecht Castel

Cultip: februari

Het culturele aanbod in Leuven is groot. Heel groot. Daarom schiet een Leuvense expert ons elke maand te hulp en maakt hij/zij een interessante selectie.

Voor de maand februari is het de beurt aan Koen Adams, artistiek leider van cultuurcentrum 30CC.

Tip 1: 14 februari, Hebzucht, Angst, Hoop de marathon, schouwburg

"Ik kijk enorm uit naar de marathonvoorstelling van de trilogie *Hebzucht, Angst en Hoop* van het nieuwstedelijk. De thrillertrilogie met teksten van Stijn Devillé draagt een typische vroegere Braakland/ZheBildingse speelwijze met zich mee. Je wordt als toeschouwer meegesleurd in een rollercoaster van theater, muziek en video-achtige beelden.

Ik heb de stukken al apart gezien, maar kijk toch enorm uit naar de dramaturgie van de drie voorstellingen achter elkaar. In totaal staat er zes uur theater op het programma. Er zijn wel enkele pauzes voorzien om het publiek ook de tijd te geven even te bekomen. Zo kan je wat napraten voor je even later weer in de dramaturgie stapt. Dat geeft de voorstelling ook een sterke evenementiële waarde.

De marathon is op 14 februari. In plaats van te kiezen voor de zeemzoete, roze hebzucht van het valentijnsgebeuren, kan je dus ook meestappen in de hoop op een ander maatschappijbeeld, om het met een metafoor uit te drukken. Je gaat van dystopie naar utopie."

Tip 2: 9-21 februari, Artefact Festival, STUK

"Artefact is een mix tussen beeldende kunst, multimediakunst, conceptuele kunst en muziek. Bovendien vind ik de thematiek van het festival elk jaar enorm intrigerend. Dit jaar is er gekozen voor *Up in the Air*. Er wordt gekeken naar wat er boven in de lucht en de wolken gebeurt. Dat is ook een beetje een vorm van dromen.

Onlangs, toen ik aan het fietsen was door het Hageland, botste ik op een vliegveld voor *drones* van de KU Leuven. Ook die dimensie maakt deel uit van *Up in the Air*. Drones, daar zit een enorme toekomst in zowel op militair als particulier vlak. Er ontstaat nu een nieuw *luchtschap*, naast het landschap. Wat dat bijvoorbeeld doet met onze privacy zijn bijzonder interessante vragen."

Tip 3: 22 februari, Alice on the Roof, Het Depot

"Ik ga zeker kijken naar deze elektronische popprinses uit Mons. Alice heeft in Amerika gewoond, wat haar een leuk Frans-Amerikaans accent heeft opgeleverd. Dat geeft ook aan haar zang een extra mooie kleur. Haar muziek heeft iets van SX, maar dan minder duister en lichtvoetiger. De muziek kruipt naar mijn gevoel nog meer onder je huid." (hvr)

Cultuur

INSTAGRAM-WEDSTRIJD CITYSHAPES IN MUSEUM M

Kijk eens naar het appeltje

Cityshapes in Museum M is anders dan andere fotowedstrijden. Het enige criterium voor inzending: deelnemende foto's moesten worden ingestuurd via Instagram. De opmars van de smartphones en hun camera's laat de fotografie niet onberoerd.

FELINE KETELS

Nog tot 20 maart vind je in het Museum M de tentoonstelling *Cityshapes*. Het eindresultaat van de fotowedstrijd van De Standaard bevat 24 foto's, geselecteerd door fotograaf Jimmy Kets. Slechts een voorwaarde: de inzendingen moesten worden ingestuurd via Instagram met de hashtag #cityshapes.

"Ik heb 3950 oninteressante foto's gezien," lacht Kets over de meer dan 4000 inzendingen die hij heeft bekeken. "Mensen die een mooie foto willen maken, zoeken het veel te ver of ze gaan voor de clichés." Dat velen zich met de smartphone in de hand iets te snel fotograaf wanen, lijkt dus te kloppen.

Toch wil de fotograaf het medium smartphone niet meteen verguizen. "Who cares? Technische perfectie is voor mij geen criterium voor een goede foto. Wat telt, is het gevoel dat een beeld oproept."

"Smartphone-fotografie is deel van het lessenpakket"

ANNEMIE VERBEEK,
DIRECTEUR SLAC

Op basis daarvan koos hij de genomineerden, die volgens hem ook een geheel vormen. "Ik heb

de foto's uitgekozen op mijn eigen gevoel maar ben ook op zoek gegaan naar een rode draad. Al de foto's hebben iets herkenbaars. Ze zijn uiteenlopend, maar vormen wel een mooi geheel van stadsbeelden."

Frisco the Foxterriër

Zelf is Kets niet onbekend met Instagram. "Een smartphone heb je altijd bij je. Als je dan plots ergens mooi licht hebt of een leuk beeld ziet, kan je het snel vastleggen." Kets' onderwerp bij uitstek hiervoor is zijn eigen hond Frisco. Op elk vrij moment maakt hij tientallen foto's van het beestje. Die belanden op Frisco's persoonlijke Instagrampagina.

Nu smartphones voorzien zijn van steeds betere camera's, lijkt het onvermijdelijk dat het medium een eigen plaatsje krijgt binnen de fotografie. In fotografie-opleidingen zoals die aan het SLAC en de cursussen van Clickit is dat al zo.

"De smartphonefotografie maakt al enkele jaren deel uit van het lessenpakket," vertelt Annemie Verbeek, directeur van het SLAC, de Leuvense academie voor beeldende kunst. "Afhankelijk van de opdracht kunnen leerlingen ervoor kiezen om een foto met hun smartphone te maken. We leren mensen nog altijd werken met een echte camera, maar we leggen de nadruk op het creatieve en de eigen inbreng in plaats van te focussen op technische details."

FOTO Bart Heleven

Verbeek merkt op dat dankzij die vrijheid veel leerlingen een opleiding langer volhouden.

McDonald's

Toch vindt Maarten Vandewalle van Clickit dat een echte camera nog voor hogere kwaliteit zorgt. "Je kunt gsm-camera's en reflexcamera's een beetje vergelijken met de McDonald's en een sterrenrestaurant," zegt Maarten. "Met een echte camera kun je nog altijd een kwalitatief beter beeld maken. Alhoewel die grens bij de laatste iPhones steeds meer begint te vervagen."

Smartphones kunnen volgens hem wel een meerwaarde bieden bij de nabewerking van foto's. Daar ziet Vandewalle een lichte generatiekloof. "Volwassen deelnemers werken liever met programma's zoals Photoshop, maar voor jongeren moet het sneller gaan. Voor hen zijn de Instagramfilters erg handig."

Wie de camera op zijn of haar gsm wil gebruiken voor wat meer dan een obligate brunch-

foto of #ootd, kan bij Vicky Bogaert aankloppen. Zij was al lang bezig met smartphonefotografie toen ze de vraag kreeg om er een expo en bijbehorende workshop over te organiseren. Nu geeft Bogaert naast gewone fotografiewerkshops ook workshops *iPhoneography* en publiceerde ze er zelfs een boek over.

"Technische perfectie is voor mij geen criterium voor een goede foto"

JIMMY KETS,
FOTOGRAAF

Volwaardig medium

"Tegenwoordig heeft bijna iedereen een smartphone en ve-

len kopen er zelfs eentje speciaal voor de camera. Het is dus logisch dat mensen willen leren hoe ze er het beste uithalen," zegt Bogaert. "Ik dacht dat vooral oudere mensen naar de workshops zouden komen, omdat jongeren toch al weten hoe ze met hun gsm moeten werken. Maar er komen mensen van alle leeftijden."

De meeste deelnemers komen dus vooral om mooiere foto's te maken voor zichzelf, en niet per se om meer likes te scoren. Bogaert vindt zelf ook niet dat smartphonefoto's en sociale media onlosmakelijk verbonden zijn.

"Voor mij is een smartphone gewoon een van de vele vormen van fotografie," zegt ze. "Ik hoop dat smartphonefotografie binnenkort als een volwaardig medium beschouwd wordt en niet als een kenmerk van de instagramegeneratie. Op dezelfde manier dat je ervoor kunt kiezen om analoge of digitale foto's te maken, kun je er ook voor kiezen een foto met je gsm te maken," vindt Bogaert.

Recensie Ensor Het leven is een circus

De theatervoorstelling "Ensor" van Compagnie Cecilia en Circus Ronaldo was vorige week vier keer uitverkocht in 30CC/Schouwburg. Een publieksliefeling met diepgang.

BRECHT CASTEL

Theatermakers zijn de journalisten van het onbenoembare. Schoon gezegd, hè? Als dat waar is, dan is *Ensor* de uitstekende kwaliteitskrant waarvoor je uit bed komt. De makers raken er trouwens zelf ook niet op uitgelezen.

Ensor speelde voor het eerst in 2014 toen theatergezelschap Compagnie Cecilia, van Johan Heldenbergh en Arne

Sierens, en het bekendste Vlaamse familiecircus, Circus Ronaldo, hun krachten bundelden.

Ze vertellen het verhaal van twee veertigers die worstelen met zichzelf en de liefde voor een vrouw. Het gaat dus niet over de Oostendse schilder James Ensor. Hoewel, toch een beetje. De encenering lijkt namelijk op een vibrend stilleven van Ensor. De felle kleu-

ren overvallen je eerst, er is altijd een doodskop aanwezig en de maskers vallen soms af. Het wrange feest zit bomvol maatschappelijke thema's en lagen,

Niet iedereen heeft talent voor het leven

zonder overdadig te zijn. Zoals je aan een goed schilderij ook niets kunt toevoegen of weglaten.

Penopauze

Hoewel *Ensor* vertrekt van twee mannen in hun midlifecrisis, moet je niet in je penopauze zitten om opgezogen te worden, want het gaat over het leven zelf. Nemen we als mens voortdurend andere rollen aan zoals een acteur? Of worden we constant heen en weer geslingerd tussen een lach en een traan zoals een clown? Beide.

Ensor oppert nog een derde mogelijkheid. Niemand van ons heeft immers zelf voor het leven gekozen: je wordt erin gesmeten en blijft levenslang onwennig op zoek. Zo voelt het ook voor

HET EREDOCTORAAT VAN ALESSANDRO BARICCO

“Baricco staat op gespannen voet met de academische wereld”

Alessandro Baricco is een Italiaans auteur en publiek intellectueel. Hij heeft geen academische carrière, maar krijgt omwille van zijn artistieke verdienste een eredoctoraat van de KU Leuven.

MARGOT DE BOECK

Alessandro Baricco is in Italië niet alleen bekend om zijn literaire werk, maar ook door zijn scherpe opiniestukken in de krant en zijn vele televisieoptredens. Met zijn essay *De Barbaren* hekelt hij de gedachte van de intellectuele elite dat populaire cultuur minderwaardig is en pleit hij voor een herwaardering van lage cultuur.

Professor Italiaanse literatuur en promotor van de eredoctor Bart Van Den Bossche licht toe: “In zijn essay *De Barbaren* beschrijft Baricco een paradigma-omslag in

“Schrijvers zijn goede schakels naar de culturele wereld”

RIK TORFS,
RECTOR KU LEUVEN

onze cultuur tegen het in zijn ogen eenzijdig cultuurpessimisme. Hij

staat met de academische wereld voornamelijk op gespannen voet. Precies daarom is het interessant dat hij hier een eredoctoraat krijgt.”

Volgens Van Den Bossche ligt die polemiek voor een deel aan het culturele klimaat in Italië zelf: “De tegenstelling tussen hoge en lage cultuur is in Italië veel groter dan in andere landen. Aan de mediacultuur van Berlusconi zit soms een ranzig stukje.”

Nobelprijs

Het werk van Baricco is provocerend op een lichte manier, waardoor hij de favoriete kandidaat lijkt van rector Rik Torfs. “Ik vind het belangrijk dat de universiteit aansluit bij de culturele wereld. We moeten ervoor zorgen dat we de brug met de culturele en intellectuele wereld niet missen. Schrijvers zijn daarin goede tussenschakels, omdat ze in de literatuur filosofische ideeën en

esthetische schoonheid met elkaar verweven.”

Vorig jaar kreeg ook de Franse auteur Philippe Claudel een eredoctoraat aan de KU Leuven, met wie Torfs al langer persoonlijk bevriend was. Al moet je niet Torfs' lievelingsschrijver zijn om kans te maken op de eretitel: “Ik heb betrekkelijk veel gelezen voor een rector. Zowel Baricco als Claudel zijn topauteurs, die vroeg of laat ook kandidaat zullen zijn voor de Nobelprijs. De kwaliteit staat buiten kijf en wordt door de commissie mee in rekening genomen.”

In Italië heeft Baricco een eigen school opgericht, de Scuola Holden, naar het romanpersonage Holden Caulfield uit de cultroman van de Amerikaanse schrijver J.D. Salinger. Aan die school wordt *creative writing* gedoceerd en probeert Baricco op nieuwe manieren om te gaan met culturele fenomenen.

Van Den Bossche licht toe: “Baricco heeft het idee van een antropologische revolutie die plaats vindt in onze cultuur en dat uit zich ook in een omslag in de manier waarop we aan kennisoverdracht doen. Zijn school oogt vrij hip en blits.”

Fashionable

De vraag dringt zich op of Baricco's werk misschien te blits is? “Baricco krijgt regelmatig de kritiek van ernstige literatuurcritici dat hij wat veel meegaat met modes. Zo werd van zijn boek *Zijde* gezegd dat het te veel als bestseller geconcipeerd was. Hij doet inderdaad dingen die goed liggen in de tijdsgeest, maar gaat er met een ernstige manier mee om waardoor je hem niet kan reduceren tot een eendagsvlieg,” verdedigt Van Den Bossche de auteur.

Baricco geeft aan zich graag te laten inspireren door de 20ste-

eeuwse cultuurcriticus Walter Benjamin. Cultuurfilosoof aan de KU Leuven Stéphane Symons licht toe: “De titel van zijn essay *De Barbaren* komt van Benjamin. Volgens Benjamin zijn de barbaren de ervaringslozen, de avant-garde van de jaren 30 en 40 die proberen de hoge cultuur naar beneden te halen door zich tegen het verleden af te zetten. Baricco heeft aan het begin van de 21ste eeuw hetzelfde gevoel door de opkomst van de sociale media.”

Baricco probeert net het positieve te zien in dat barbaarse: “Baricco duidt aan dat we niet moeten betreuren dat door sociale media diepgang lijkt te verdwijnen. Nieuwe ontwikkelingen maken ook nieuwe culturele energie vrij. Het is net belangrijk dat we het debat voeren,” licht Van Den Bossche toe.

“Baricco doet dingen die goed liggen in de tijdsgeest”

BART VAN DEN BOSSCHE,
PROMOTOR

“Het is paradoxaal om het aan de hand van hermetische filosofen zoals Benjamin op te nemen voor de brede populaire cultuur en dat is waarin hij verschilt van voorgangers die populaire cultuur probeerden te verdedigen,” vervolgt Symons.

Al moet Symons toegeven dat hij *De Barbaren* nog niet heeft gelezen: “Mijn lijst is zo lang en ik moet ergens kiezen. Baricco speelt een grote rol in het publieke debat. Zijn impact op het academische debat is minder groot.”

Persfoto

de mensen uit het publiek die op scène worden getrokken. Niet om te assisteren bij een goocheltruc, maar om zelf de getormenteerde rol te spelen van de vader die er niet was voor zijn zoon. Of de muze die naakt op tafel danst. Slik.

De hoofdpersonages zijn een confrontatie tussen circus en theater

Acteurs die vragen aan het publiek om mee te acteren. Dat is inderdaad

gruwelijk meta, maar het stoort geen seconde. Wat ons onderscheidt van de dieren is volgens sommige filosofen het zelfbewustzijn. Het leven is dus zelf meta en een stuk over het leven moet dat ook zijn. Meta klinkt misschien zwaar, maar in *Ensor* is het frivol en speels, zoals de livemuziek bij het stuk.

Schaterlach

De hoofdpersonages vormen een confrontatie tussen circus en theater. Traditioneel gaat het in de circustent over kleine emoties en de schaterlach. En in het cultureel centrum eerder over grote thema's en de ironische lach. Maar in dit theaterstuk heeft de schaterlach ook een plaats en worden we vertederd door circuskunstjes met een babypop. De

confrontatie wordt al snel kruisbestuiving.

De mannen van Circus Ronaldo zijn trouwens uitstekende acteurs. Zo vult de onderkoelde speelstijl van Danny Ronaldo het exuberante acteerwerk van

Ensor is de uitstekende kwaliteitskrant waarvoor je uit bed komt

Heldenbergh mooi aan. Karel Creemers speelt dan weer magistraal dokter Sorgeeloos. Die zich ondanks zijn naam in

één minuut tijd verliest in een alcohol-, cocaïne- en heroïneverslaving met een zelfmoord tot gevolg. Niet iedereen heeft talent voor het leven.

Een meta-stuk van 150 minuten dat toch een breed publiek kan bekoren, dat kan alleen door een goed verhaal en een toegankelijke tekst. Het aandeel van regisseur en tekstschrijver Arne Sierens is dan ook groot. De eerste twee zinnen van deze recensie zijn van zijn hand. Het stuk was zo meta dat het ook al een recensie van zichzelf bevatte. Dat was gemakkelijk.

Ensor speelt nog in Halle op 11 en 12 februari. Een interview met Johan Heldenbergh kan je lezen op pagina 20 van deze krant.

Amamenu van maandag 8 tot vrijdag 12 februari

Maandag	Macaroni met ham en kaas (A1, A3) €3,20
	Big Alma veggie hamburger met slaatje (V) (A1) €4,30
	Kalkoenpavé met bloemkool en groene pepersaus, GHB (A1, GHB) €5,50
	Steak met bonne femme (champignons, spek en zilveruitjes) en boontjes (A1, A3, GHB) €6,00
	Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30
	Fish stick met vichwortelen of broccolimix en bonne femmesaus of hollandse saus (A2) 3.20
	Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30
Dinsdag	Big Alma burger met rauwkost (A2, A3) 4.30
	Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00
	Luikse pens met rode kool (A1, A3, GHB) €3,20
	Koninginnenhapje (A1, A2, A3, GHB) €4,30
	Lamsburger met witloof en thymsaus (A1, A3, GHB) €5,50
	Groentenstrudel met wortelbundel, kerstomaat en wappertjes (A1) (V) €6,00
	Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30
Woensdag	Kippebout met gestoofde spinazie of romanescogroenten en currysaus of broccolisaus (A2) 3.20
	Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00
	Zalmfilet met gestoofde spinazie of romanescogroenten en currysaus of broccolisaus (A2) 6.00
	Groentenstrudel met wortelbundel, kerstomaat en wappertjes (A2, A3, GHB) (V) €6,00
	Spaghetti bolognaise (A1, A2, A3, GHB) €3,20/€4,30
	Moussaka met aardappelschijfjes en Griekse sla (A1, A3, GHB) €4,30
	Bloemkoolburger met regenboogwortelen (A1, A2, A3, GHB) (V) €5,50
Donderdag	Venkel-preisoepje, salade met feta, penne met gebakken groentjes en sojareepjes (A1) (V) €6,00
	Balletjes met broccoli of slaatje en provencaalse saus of congolese saus 3.20
	Koninginnenhapje €4,30
	Garnaalkroketten met broccoli of een slaatje en provencaalse saus of congolese saus 5.50
	Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00
	Venkel-preisoepje, salade met feta, penne met gebakken groentjes en sojareepjes (A2, A3, GHB) (V) €6,00
	Hamburger met ketchupsaus en erwten (A1, A3, GHB) €3,20
Vrijdag	Koninginnenhapje (A1, A2, A3, GHB) €4,30
	Vegetarische lasagne (A1, A2, A3, GHB) (V) €5,50
	Seizoensburger met tarwe, erwten, tuinbonen en tomatensaus (A1, GHB) (V) 6.00
	Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30
	Gegratineerde spirelli met ham en kaas en juliennegroenten of courgetteblokjes en romige tomatensaus of leffe saus (A2) 3.20
	Vogelnestje met juliennegroenten of courgetteblokjes en romige tomatensaus of leffe saus (A2) 4.30
	Seizoensburger met tarwe, erwten, tuinbonen en tomatensaus (A2, A3) (V) 6.00
Vrijdag	Kippenreepjes met groentenrisotto en Congolese pikante tomatensaus (A1, A3, GHB) €3,20
	Boomstammetje met spinazie in roomsaus (A1, A3, GHB) €4,30
	Salade met feta en parelcouscous (A1, A3) (V) €5.50
	Vegetarische pizza (A1, A3) (V) €6,00
	Spaghetti bolognaise (A2) €3,20/€4,30
	Chipolataworst met prinsesseboontjes of appelmoes en orloff saus of blackwell saus (A2) 3.20
	Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30
beenham met prinsesseboontjes of appelmoes en orloffsaus of blackwell saus (A2) 4.30	
Vrijdag	Salade met feta en parelcouscous (A2, GHB) (V) 5.50
	Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00
	Pizza funghi (A2, GHB) (V) €6,00

A1= Alma 1
A2= Alma 2A3= Alma 3
V= Vegetarische schotel

GHB= Gasthuisberg

Is jouw verzameling al compleet?

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen
met een enorm en steeds wisselend aanbod!

de kringwinkel

SPIT

Ijzerenmolenstraat 10 - 12 • 3001 Heverlee
www.spit.beAL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE
FUIFZAAL VAN LEUVEN
ALBATROS
F U I F Z A A LBOEK NU AL VOOR
VOLGEND ACADEMIEJAAR!355 PER AVOND, 250 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF
VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO,
OF 180 EURO VOOR EEN CANTUSBij elke vierde luif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de
huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!CENTJE BIJVERDIENEN?
WIJ ZOEKEN STEEDS
AVONDVERANTWOORDELIJEN.RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE
WWW.LOKO.BE/ALBATROS

KULEUGEN

Satirische rubriek

Indienen bij de Vetoredactie

Rijksregisternummer: 0 / 1 / 9

Politieke voorkeur: incorrect / correct

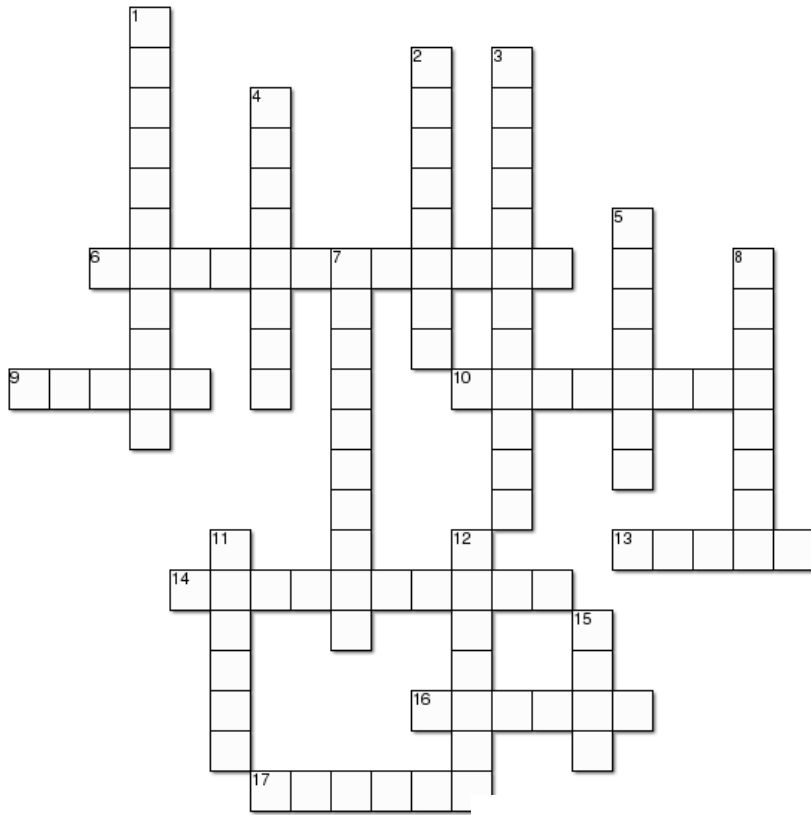
Bloedgroep: rood / wit / blauw

Favoriete ziekte: chlamydia / aids / CD&V-NV-A

Name: _____

VETO EDITIE 4213 KRUISWOORDRAADSEL

Kleine tip: Veto helpt je een handje bij het oplossen van dit kruiswoordraadsel. Alle antwoorden staan in de krant!

Across

6. vluchtelingen zijn sukkelaars of ...
9. voornaam vicerektor Internationalisering, goede vriend van Veto
10. op welke auteur is de school van Baricco geïnspireerd?
13. voornaam van een voornam Oostendse kunstschilder
14. Limburgse gemeente die kampt met studentenoverlast
16. familienaam van diensthof Studentenhuisvesting
17. cultuurproject van LOKO dat subsidies verliest

Gemaakt door HVR (allebei)

Down

1. wat is de enigste constante binnen Veto?
2. voornaam van een Franse Erasmusstudent in Brussel
3. familienaam van eredocto KU Leuven
4. waar ligt Campus Proximus?
5. in welk land gaf Vincent Sagaert les?
7. naam fototentoonstelling in M Museum
8. één van de twee themas op het jonge wolven-debat van 11.11.11?
11. commercieel getinte onderwijsbeurs
12. wie is de patroonheilige van de fanfares?
15. hoeveel examens heeft Bart Swings afgelegd in januari?

Problemen op Campus Mobistar

De UCLL (University Campus Leuven Light) heeft een nieuwe campus aangelegd in het Siberische Irkutsk. "Het was zeer opportuun om daar een campus aan te leggen, gezien de bijzonder lage kosten voor de infrastructuur en de catering," licht Toon Fartens, directeur van UCLL toe.

Toch is er ook een keerzijde aan de medaille. De prijs voor stoelen blijkt in Irkutsk uitzonderlijk hoog. Een kat in een zak? "Op de grond zitten is daar deel van de cultuur en wij integreren ons graag," aldus Fartens.

De UCLL blijft graag optimistisch. Zo is de aankoop van frigo's voor de diepvriesmaaltijden niet nodig vanwege het uitzonderlijk koude klimaat. "Slim gezien," aldus Kristine Van Goehaerden, persverantwoordelijke van de UCLL.

Extra voordelig

Na een petitie van morrende studenten heeft de UCLL een - naar eigen zeggen - exclusief contract met een lokale luchthaven afgesloten. "De faciliteiten in de luchthaven van Vladi-

vostok zijn uitstekend," aldus een tevreden Fartens.

Studenten moeten zelf instaan voor de verplaatsing van 200 kilometer naar het naburige Irkutsk. "Een heus avontuur voor jonge volwassenen," glundert Fartens.

Om deze onverwachte uitgave te dekken, heeft het bestuur van de UCLL een bijzondere financiële constructie uitgedacht. Zowel de UGent, KU Leuven, Vrije Universiteit Brussel, Universteit Antwerpen als de Université Libre de Bruxelles dragen aan de verplaatsingskosten bij. Fartens stelt ook het akkoord van de Vrije Universiteit Amsterdam te hebben voor een eenmalige, bijzondere bijdrage.

Onder de studenten heerst onvrede over de onverwachte verhuis. "Ik was drie dagen te laat voor mijn examen, ik was nochtans twee dagen op voorhand in Vladivostok geland," aldus een student.

Mogelijks hebben andere studenten Campus Mobistar nog niet gevonden. Van hen ontbreekt voorlopig elk spoor.

Aangenaam toeven op campus Mobistar volgens directeur Fartens.

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 13
Maandag 8 februari 2016

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Roderik "voor Veto" De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot "bulkacties" De Boeck
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Kalina "Meer aandacht voor onze topfotografen" De Blauwe, Paul-Emmanuel "Twee keer nadenken" Demeyere, Quinten "Alleen maar maagden scoren" Evens, Simon "Om Roderik gelukkig te maken" Grymonprez, Karel "Voor jaargang 43" Peeters, Jasper "Omdat de oude site op mijn systeem werkt" Van Loy, Heidi "Voor de koffie van Statik" Van Rompuy

Schrijvers: Naomi "Lijstjesartikels invoeren op Veto" Bonny, Brecht "Voor mijn reisverhalen" Castel, Louise "Om mijn schilderijen aan de wereld te tonen" Goegebeur, Feline Ketels, Joes

"Ter meerdere eer en glorie van mezelf" Minis, Sam "Vinnie verkopen" Rijnders, Mika "Om ook mensen buiten Leuven kennis te laten maken met goede journalistieke" Tuyvaerts, Nora "</drm>" Sleiderink

Fotografen: Brecht Castel, Bart Heleven, Caroline "Voor niets. Ik kan zoveel verandering niet aan" Hermans, Bavo Nys, Vincent "Gay porn" Peeters, Karolien Wilmots

Foto's voorpagina: Caroline Hermans, Brecht Castel, Michiel van Boxel

Tekenaars: Margot De Boeck, Christophe Weets, Martijn Stoop, Michiel Van Boxel
Dtp: Margot De Boeck,

Roderik De Turck, Tim "Onder de douche" van Eijzeren

Eindredactie: Brecht Castel, Paul-Emmanuel Demeyere
Roderik De Turck, Simon Grymonprez, Karel Peeters, Heidi Van Rompuy

IT: Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Wil jij elke week een Veto in de bus? Mail dan je naam en adres naar margot@veto.be en schrijf 11 euro over op BE80 0010 9597 1977.

Meedoen?

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, waarvoor bouw jij een nieuwe site?) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Johan Heldenbergh

“Ik heb wel wat krakskes en klopkes gehad”

“Hoerenchance” noemt hij het zelf. The Broken Circle Breakdown bracht hem naar Hollywood. De heropvoering van zijn stuk Ensor is zo goed als uitverkocht. Tot alles zwart werd. Johan Heldenbergh ging even door een hel, maar staat er weer. Gelouterd, maar niet gedooft.

SAM RIJNDERS

We spreken Johan Heldenbergh in een donkere en verlaten schouwburg. Alleen het scherm van een tablet licht ons bij. Net spoelde hij het zweet van zijn lijf. *Ensor*, voorlopig zijn laatste voorstelling bij Compagnie Cecilia, vraagt veel. Fysiek, maar ook mentaal. “We hebben *Ensor* gemaakt toen ik heel diep zat. Het is zeer autobiografisch en persoonlijk.”

Nadat zijn film *The Broken Circle Breakdown*, naar een toneeltekst die hij zelf schreef, Vlaanderen ver oversteeg, wachtte Heldenbergh een diep dal. Nu is er weer licht.

“Theatermakers zijn de journalisten van het onbenoembare,” zei je net op het podium. Is dat je mission statement?

Johan Heldenbergh: «Kunst noem ik de poging om het onbenoembare te benoemen. Ik weiger mezelf kunstenaar te noemen, maar heb wel een definitie van kunst. Je kan zo verliefd zijn dat “ik zie je graag” niet volstaat. Soms is je gevoel onbenoembaar.»

«Zelf ben ik er onbewust een paar keer redelijk goed in geslaagd. *Ensor* vind ik bijvoorbeeld heel schoon. Zo gelaagd. Arne (*Sierens*, mede-regisseur en -schrijver van *Ensor* en -oprichter van *Compagnie Cecilia*, red.) heeft dat vaak. Dan spelen we iets 150 keer en denk ik nog steeds: “Fuck man, dit is diep.»

«Tot slot geloof ik niet in *l'art pour l'art*. Theater is politiek. Wie de pretentie heeft om op een podium te staan, heeft ook een maatschappelijke taak.»

“Voor mijn nieuwe scenario Wolfgang heb ik een producent in Parijs”

Mooie woorden, maar wat koop je ervoor? Slechts acht procent van de acteurs verdient genoeg om te overleven, lezen we vorige week. Dan weet je genoeg, in een maatschappij die haar respect in geld uitdrukt.

Heldenbergh: «Ik heb de fout gemaakt om de reacties van de modale Vlaming op dat nieuws op de website van *Het Laatste Nieuws* te lezen. Na drie reacties ben ik gestopt. Ik moest mezelf beschermen. Deels daardoor ben ik depressief geweest. Ik was bezeten door het idee van een Vlaanderen dat plots heel erg voor N-VA en - naar mijn gevoel - heel erg tegen mijn beroep koos. Wij waren ineens allemaal profiteurs die met subsidiegeld gingen lopen. Net als de Walen, de migranten of de leraars, met al hun vakantiedagen. De samenleving

werd heel klein en heel bedreigend in mijn hoofd.»

Schuilt er in die zure reacties dan geen grond van waarheid? Hoeft het te verwonderen dat mensen theater en andere kunst als elitaire subsidieslurperij wegzetten, wanneer het vaak zo moeilijk te vatten valt?
Heldenbergh: «Volledig mee eens. Vaak zie ik voorstellingen waar twee totaal vreemde zinnen elkaar volgen. “*What the fuck*” denk ik dan, maar toch volgen er staande ovaties. Waarom? Willen mensen tonen dat ze het begrijpen? Want als ik het niet begrijp, zij evenmin. Ik ben niet slimmer dan hen, maar geen domme mens. Het zijn de nieuwe kleren van de keizer.»

“Tussen je veertigste en je vijftigste gebeurt er iets met een man. Je bent leeg”

«Weet je waarom wij Compagnie Cecilia heten? Cecilia is de patroonheilige van de fanfares. Wij komen letterlijk op straat om mensen die er anders nooit naar kijken voor het theater te ronselen. Om onze voorstellingen moeten mensen lachen. Dat laatste hoeft niet per sé, maar zorg dan wel dat je werk begrijpbaar is.»

«Ach, vroeger had ik die reageerders mentaal aan de schandpaal genageld. Nu niet meer. Ik probeer te begrijpen. Met de jaren ben ik milder geworden. Ik heb ook wat *krakskes* en *klopkes* gehad. Daar gaat *Ensor* echt over. Tussen zijn veertigste en zijn vijftigste jaar gebeurt er iets met een man. Noem het penopauze, midlifecrisis of ik weet niet wat, maar er gebeurt iets. Hoeveel mannen gaan er dan niet weg van hun vrouw? Het is een compleet gevoel van... leegte.»

Hoerenchance

Zelf duik je de professionele leegte in. Na deze voorstelling eindigt je contract bij Compagnie Cecilia.

Heldenbergh: «Cecilia is mijn kindje. Ik heb het gezelschap mee opgericht. Mocht ik nog theater maken, dan zal ik ook eerst naar daar gaan. Ik wil alleen niet meer verder en besturen.»

«Het is ook al jaren geleden dat ik elders speelde. Ik heb net een film in Frankrijk en een Amerikaanse film in Praag kunnen draaien. Daar geniet ik van. Ik heb een heel blik nieuwe mensen opgetrokken.»

Die Hollywoodfilm heet *The Zookeeper's Wife*. Je speelt een dierentuindirecteur die ze-

FOTO: Kalina de Blauwe

venhonderd Joden van de Holocaust redt. Hoe heb je die rol binnengehaald?

Heldenbergh: «*Hoerenchance*. Jessica Chastain (*zijn tegenspeler in *The Zookeeper's Wife*, red.*) was fan van *The Broken Circle Breakdown* en eiste om met die Vlaamse jongen te spelen. Ik heb niet eens auditie moeten doen. Een ster als zij heeft macht, want zonder haar wordt de film niet gemaakt.»

«Ik heb zoveel chance gehad. Ik heb nog nooit zoveel geld verdiend als de laatste twee jaren. Daar heb ik zes maanden met een burn-out van thuis kunnen zitten. (*lacht*) Het subsidieloontje van de meeste acteurs verbleekt bij wat ik voor *The Broken Circle Breakdown* kreeg. In Parijs en Praag verdiende ik nog meer. Ik hoor dus zeker bij die acht procent. Sinds 1998 heb ik niet meer gedopt. Er zijn heel weinig acteurs die dat kunnen zeggen. Ik heb ongelofelijk veel chance dat ik mensen als Arne en Felix (*Van Groeningen*, regisseur van *The Broken Circle Breakdown*, red.) ben tegengekomen»

Een Hollywoodfilm over de Holocaust. Dat kan wel erg sentimenteel uitdraaien.

Heldenbergh: «Eerlijk gezegd ligt mij dat wel. Ik ben niet bang van melodrama. Ik hou van een verhaal dat hoop geeft, ook al loopt het niet goed af. Zelfs in *The Broken*

Circle Breakdown, het triestigste wat ik ooit schreef, zit hoop.»

Je vrije tijd wil je vullen met schrijven, zei je in eerdere interviews. Vlot dat wat? Geven die verhalen hoop?

Heldenbergh: «Ik heb twee filmscenario's in mijn hoofd en allebei zijn ze niet echt hoopvol. Daarom zit ik ook vast.»

«Voor eentje heb ik een producent in Parijs. In Vlaanderen worden dat soort films niet gemaakt, noch op prijs gesteld. De titel is *Wolfgang*. Het gaat over een jongen die op zeer jonge leeftijd iets heel doms doet. De maatschappij beschouwt hem als een monster. Langzamerhand wordt hij dat dan ook. Ik moet dat verhaal vertellen. Loop eens als jong Marokkaantje door Antwerpen. Op je elfde krijg je een klein *moustacheke* en word je een man. Vanaf dan zie je hoe alle oude vrouwtjes beginnen over te steken. Als je daar steeds kwader over wordt, dan doe je op de duur een bommengordel aan. Fuck de maatschappij. Je zal aan haar beeld beantwoorden. Raak daar maar eens onderuit.»

Een uitgebreide versie van dit gesprek vind je op www.veto.be. Een recensie van *Ensor* kan je lezen op pagina 16 van deze krant.